Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 25ης Σεπτεμβρίου 2024*

«Ενέργεια – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Περιφέρεια υπολογισμού δυναμικότητας – Περιφέρεια CORE – Έγκριση από τον ACER της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου για τις νόμιμες βροχοειδείς ροές – Άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/943»

Στην υπόθεση T-482/21,

TenneT TSO GmbH, με έδρα το Bayreuth (Γερμανία),

TenneT TSO BV, με έδρα το Arnhem (Κάτω Χώρες),

εκπροσωπούμενες από τους D. Uwer, J. Meinzenbach, P. Rieger, R. Klein και S. Westphal, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

υποστηριζόμενες από

την **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας**, εκπροσωπούμενη από τους J. Möller και N. Scheffel,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), εκπροσωπούμενου από τους P. Martinet, E. Tremmel και Z. Vujasinovic, επικουρούμενους από τους P. Goffinet, L. Bersou και M. Shehu, δικηγόρους,

καθού,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Schalin, πρόεδρο, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt και D. Kukovec (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: I. Kurme, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης και της 13ης Ιουνίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή τους βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγουσες TenneT TSO GmbH και TenneT TSO BV ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), της 28ης Μαΐου 2021, με την οποία επιβεβαιώθηκε η απόφαση 30/2020 του ACER, της 30ής Νοεμβρίου 2020, επί της προτάσεως των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενεργείας (στο εξής: ΔΣΜ) της περιφέρειας που περιλαμβάνει το Βέλγιο, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Κροατία, το Λουξεμβούργο, την Ουγγαρία, τις Κάτω χώρες, την Αυστρία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, την Σλοβενία και τη Σλοβακία (στο εξής: περιφέρεια CORE) για τον υπολογισμό της καλούμενης δυναμικότητας «CORE», σχετικά με τη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής, και απορρίφθηκε η προσφυγή τους στην υπόθεση A-001-2021 (ενοποιημένο κείμενο) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Οι προσφεύγουσες είναι δύο ΔΣΜ οι οποίοι εκμεταλλεύονται δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας σε τμήμα της Γερμανίας και στις Κάτω Χώρες αντίστοιχα.

3 Το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1222 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2015, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για την κατανομή της δυναμικότητας και τη διαχείριση της συμφόρησης (ΕΕ 2015, L 197, σ. 24), ορίζει ότι όλοι οι ΔΣΜ κάθε περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας εκπονούν, το αργότερο 16 μήνες μετά τη λήψη της απόφασης για τις περιφέρειες υπολογισμού δυναμικότητας, πρόταση σχετικά με κοινή μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους της αναδιανομής και της αντίρροπης συναλλαγής (στο εξής: μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους).

4 Στις 17 Νοεμβρίου 2016 ο ACER εξέδωσε, δυνάμει του άρθρου 15 του κανονισμού 2015/1222, την απόφαση 06/2016, σχετικά με τον προσδιορισμό των περιφερειών υπολογισμού δυναμικότητας. Το άρθρο 1 και το παράρτημα Ι της αποφάσεως αυτής απαριθμούν τα κράτη μέλη που περιλαμβάνει η περιφέρεια CORE.

5 Η πρόταση των ΔΣΜ της περιφέρειας CORE για τη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους έπρεπε να είχε υποβληθεί εντός δεκαέξι μηνών από την έκδοση της ως άνω αποφάσεως, ήτοι το αργότερο στις 17 Μαΐου 2018.

6 Εντούτοις, οι ΔΣΜ της περιφέρειας CORE δεν υπέβαλαν πρόταση μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους εντός της προθεσμίας που μνημονεύεται στη σκέψη 5 ανωτέρω. Επικαλούμενοι το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 2015/1222, γνωστοποίησαν στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές (στο εξής: ΕΡΑ) και στον ACER ότι χρειάζονταν περισσότερο χρόνο για την εκπόνηση

τέτοιας προτάσεως. Ο ACER ενημέρωσε σχετικά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία διαβουλεύθηκε με τους ΔΣΜ, τις ΕΡΑ και τον ACER προκειμένου να βοηθήσει τους εν λόγω ΔΣΜ να εκπονήσουν την πρόταση και να την υποβάλουν προς έγκριση το συντομότερο δυνατό.

7 Στις 27 Μαρτίου 2019 οι ΔΣΜ της περιφέρειας CORE υπέβαλαν, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9, παράγραφος 7, στοιχείο η′, του κανονισμού 2015/1222, στο σύνολο των ΕΡΑ της περιφέρειάς τους πρόταση μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, συνοδευόμενη από επεξηγηματικό έγγραφο. Οι ΕΡΑ αυτές διέθεταν προθεσμία έξι μηνών για να αποφανθούν επί της προτάσεως, σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 9, παράγραφος 10, του κανονισμού 2015/1222.

8 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2019, κατόπιν αιτήματος των εν λόγω ΕΡΑ, ο ACER αποφάσισε να παρατείνει κατά έξι μήνες, ήτοι μέχρι τις 27 Μαρτίου 2020, την προθεσμία που τους είχε ταχθεί για την έγκριση της υποβληθείσας προτάσεως.

9 Στις 27 Μαρτίου 2020 ο πρόεδρος του περιφερειακού φόρουμ των ρυθμιστικών αρχών ενέργειας της περιφέρειας CORE ανακοίνωσε, εξ ονόματος όλων των ΕΡΑ της περιφέρειας αυτής, ότι οι αρχές αυτές δεν ήταν σε θέση να λάβουν αυθημερόν απόφαση επί της υποβληθείσας προτάσεως, διότι η πρόταση θεωρήθηκε ελλιπής σε τέτοιον βαθμό που οι ΕΡΑ δεν ήταν σε θέση ούτε να την εγκρίνουν ούτε να ζητήσουν τροποποίησή της.

10 Την ίδια ημέρα, δεδομένου ότι οι ΕΡΑ της περιφέρειας CORE δεν κατέληξαν σε συμφωνία όσον αφορά την υποβληθείσα από τους ΔΣΜ πρόταση μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, ο ACER έκρινε ότι ήταν αρμόδιος για την έκδοση αποφάσεως επί της προτάσεως, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 3, και του άρθρου 6, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/942 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουνίου 2019, για την ίδρυση Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ΕΕ 2019, L 158, σ. 22), καθώς και του άρθρου 9, παράγραφος 11, του κανονισμού 2015/1222. Κατά την τελευταία αυτή διάταξη, ο ACER όφειλε να εκδώσει τέτοια απόφαση εντός έξι μηνών, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6, παράγραφος 12, στοιχείο α′, του κανονισμού 2019/942.

11 Μετά από μακρά περίοδο συνεργασίας, διαβουλεύσεων και συζητήσεων μεταξύ του ACER, όλων των ΕΡΑ της περιφέρειας CORE και όλων των ΔΣΜ της ίδιας περιφέρειας επί της προτάσεως μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους την οποία υπέβαλαν οι εν λόγω ΔΣΜ και επί των τροποποιήσεων που επήλθαν στην πρόταση αυτή κατά τη διάρκεια πολλών συνεδριάσεων και ψηφοφοριών, το ρυθμιστικό συμβούλιο του ACER, το οποίο απαρτίζεται από εκπροσώπους των ΕΡΑ, διατύπωσε θετική γνώμη επί της προαναφερθείσας προτάσεως στις 18 Νοεμβρίου 2020, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 22, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του κανονισμού 2019/942.

12 Στις 30 Νοεμβρίου 2020 ο ACER ενέκρινε, με την απόφαση 30/2020, τη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους («Common methodology for redispatching and countertrading cost sharing for the Core CCR in accordance with Article 74 of Commission Regulation (EU) 2015/1222 of 24 July 2015»), όπως αυτή περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της αποφάσεως αυτής (στο εξής: επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους).

13 Στις 29 Ιανουαρίου 2021 οι προσφεύγουσες άσκησαν, βάσει του άρθρου 28 του κανονισμού 2019/942, προσφυγή ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ACER με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως 30/2020. Άλλοι ΔΣΜ και άλλες ΕΡΑ της περιφέρειας CORE άσκησαν επίσης προσφυγή κατά της ίδιας αποφάσεως. Στις 18 Φεβρουαρίου 2021 το συμβούλιο προσφυγών ενοποίησε το σύνολο των προσφυγών αυτών.

14 Στις 28 Μαΐου 2021 το συμβούλιο προσφυγών εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία επιβεβαίωσε την απόφαση 30/2020 και απέρριψε όλες τις σχετικές προσφυγές.

Αιτήματα των διαδίκων

15 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και

– να καταδικάσει τον ACER στα δικαστικά έξοδα.

16 Ο ACER ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει τις προσφυγές και

– να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

17 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η οποία παρεμβαίνει προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγουσών, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Σκεπτικό

18 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

19 Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι ο καθορισμός του πεδίου εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους ενέχει νομικό σφάλμα, με τον δεύτερο ότι η μέθοδος ανάλυσης των ροών είναι παράνομη, και με τον τρίτο ότι καθορίστηκε εσφαλμένως το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για τις νόμιμες βροχοειδείς ροές (στο εξής: ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο).

20 Ο ACER ζητεί να απορριφθούν ως αβάσιμοι όλοι οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγουσες.

21 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει, κατ' αρχάς, την ένσταση απαραδέκτου την οποία προέβαλε ο ACER όσον αφορά το υπόμνημα παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και το παράρτημά του.

Επί του παραδεκτού του υπομνήματος παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του παραρτήματός του

22 Ο ACER ισχυρίζεται ότι το υπόμνημα παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και το παράρτημά του πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

23 Κατά την άποψή του, το υπόμνημα παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περιορίζεται σε αόριστους ισχυρισμούς. Αυτή και μόνον η γενική παραπομπή στο παράρτημα του εν λόγω υπομνήματος, το οποίο περιέχει την επιχειρηματολογία που είχε προβληθεί προς υποστήριξη της παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

σε άλλη υπόθεση, δεν είναι θεμιτή και δεν μπορεί να θεραπεύσει την έλλειψη κάθε νομικής επιχειρηματολογίας στο ίδιο το σώμα του υπομνήματος παρεμβάσεως το οποίο κατατέθηκε στην υπό κρίση υπόθεση.

24 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κλήθηκε να τοποθετηθεί επί του ζητήματος του παραδεκτού του υπομνήματός της παρεμβάσεως.

25 Δυνάμει του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς καθώς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων ισχυρισμών. Κατά πάγια νομολογία, για να είναι παραδεκτή μια προσφυγή πρέπει τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, πλην όμως με τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου, ώστε να μπορεί ο καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως χωρίς να χρειάζεται να στηριχθεί σε άλλα στοιχεία. Μολονότι το σώμα του δικογράφου της προσφυγής μπορεί να τεκμηριωθεί και να συμπληρωθεί, ως προς συγκεκριμένα σημεία του, με παραπομπές σε ορισμένα χωρία συνημμένων εγγράφων, η γενική παραπομπή σε άλλα κείμενα, ακόμη και συνημμένα στην προσφυγή, δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας, τα οποία, δυνάμει των διατάξεων που προαναφέρθηκαν, πρέπει να περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσφυγής. Δεν απόκειται, εξάλλου, στο Γενικό Δικαστήριο να αναζητεί και να εντοπίζει στα παραρτήματα τους ισχυρισμούς ή τα επιχειρήματα που θα μπορούσαν, κατά την κρίση του, να αποτελούν τη βάση της προσφυγής, δεδομένου ότι τα παραρτήματα επιτελούν λειτουργία αμιγώς αποδεικτική και διευκρινιστική [βλ. απόφαση της 1ης Ιουνίου 2022, Algebris (UK) και Anchorage Capital Group κατά Επιτροπής, T-570/17, EU:T:2022:314, σκέψη 299 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

26 Η μνημονευόμενη στη σκέψη 25 ανωτέρω νομολογία ισχύει, κατ' αναλογίαν, και ως προς το υπόμνημα παρεμβάσεως (βλ. απόφαση της 14ης Μαρτίου 2013, Fresh Del Monte Produce κατά Επιτροπής, T-587/08, EU:T:2013:129, σκέψη 541 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), για το οποίο το άρθρο 145, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι πρέπει να περιέχει τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα του παρεμβαίνοντος.

27 Εν προκειμένω, κατ' αρχάς, διαπιστώνεται ότι το υπόμνημα παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περιέχει ορισμένες παρατηρήσεις σχετικές με τον πρώτο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγουσες. Εξάλλου, διαπιστώνεται ότι, με το ίδιο υπόμνημα, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει όλους τους λόγους ακυρώσεως τους οποίους προβάλλουν οι προσφεύγουσες. Εν συνεχεία, διαπιστώνεται ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παραπέμπει γενικώς στο υπόμνημα παρεμβάσεως το οποίο είχε υποβάλει στην υπόθεση BNetzA κατά ACER (T-485/21), που αφορούσε επίσης την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, και το οποίο προσκομίζει, συνημμένο σε παράρτημα του υπομνήματος παρεμβάσεως στην υπό κρίση υπόθεση. Τέλος, επισημαίνεται ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας διατυπώνει, με το υπόμνημα παρεμβάσεως το οποίο καταθέτει στην υπό κρίση υπόθεση, ορισμένες παρατηρήσεις σχετικές με προβαλλόμενη δυσμενή μεταχείριση των μεγάλων ζωνών προσφοράς έναντι των μικρότερων, καθώς και με την απαγόρευση της συνεκτίμησης των αποσυμφορητικών ροών στον επιμερισμό του κόστους μεταξύ διαφορετικών ειδών ροών ισχύος και με την προτεραιότητα που δίνεται στις βροχοειδείς ροές σε σχέση με τις εσωτερικές ροές κατά τον προσδιορισμό των αιτιών υπερφόρτωσης του δικτύου.

28 Πρώτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα που αντλεί η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας από το γεγονός ότι της επετράπη να παρέμβει.

29 Επ' αυτού, αρκεί η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, δεν τίθεται εν αμφιβόλω η ιδιότητα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ως παρεμβαίνουσας, αλλά κρίνεται το παραδεκτό του υπομνήματος παρεμβάσεως το οποίο κατέθεσε.

30 Δεύτερον, δεν είναι λυσιτελές ούτε το επιχείρημα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ότι η κατάθεση υπομνήματος παρεμβάσεως δεν αποτελεί υποχρέωση του παρεμβαίνοντος διαδίκου, αλλά απλώς δικαίωμά του.

31 Και τούτο διότι, δεδομένου ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επέλεξε να καταθέσει υπόμνημα παρεμβάσεως, πρέπει να εξεταστεί αν το υπόμνημά της πληροί τα απαιτούμενα, σε μια τέτοια περίπτωση, τυπικά στοιχεία, όπως εκτίθενται στις σκέψεις 25 και 26 ανωτέρω.

32 Τρίτον, σύμφωνα με τη μνημονευόμενη στη σκέψη 25 ανωτέρω νομολογία, που ισχύει, κατ' αναλογίαν, και ως προς το υπόμνημα παρεμβάσεως, μια γενική παραπομπή στο υπόμνημα παρεμβάσεως το οποίο υποβλήθηκε στην υπόθεση BNetzA κατά ACER (T-485/21) και επισυνάφθηκε στο υπόμνημα παρεμβάσεως στην υπό κρίση υπόθεση δεν μπορεί να γίνει δεκτή και, ως εκ τούτου, να θεραπεύσει την ενδεχόμενη έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας, τα οποία, δυνάμει της μνημονευόμενης στις σκέψεις 25 και 26 ανωτέρω νομολογίας, πρέπει να περιλαμβάνονται στο ίδιο το σώμα του υπομνήματος παρεμβάσεως.

33 Τέταρτον, όσον αφορά τις παρατηρήσεις περί προβαλλόμενης δυσμενούς μεταχείρισης των μεγάλων ζωνών προσφοράς σε σχέση με τις μικρότερες, επισημαίνεται ότι, ανεξαρτήτως του ότι οι προσφεύγουσες, στην υπό κρίση υπόθεση, δεν προέβαλαν τέτοιον λόγο ακυρώσεως, ούτε ο ACER είναι σε θέση να προετοιμάσει την άμυνά του ούτε το Γενικό Δικαστήριο είναι σε θέση να ασκήσει τον έλεγχό του με βάση τις παρατηρήσεις αυτές.

34 Συγκεκριμένα, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία αναφέρει, στο σημείο 4 του υπομνήματος παρεμβάσεως, τα εξής:

«Με την προσβαλλόμενη απόφαση ο καθού επιφυλάσσει στις ζώνες προσφοράς μεγαλύτερου μεγέθους (ιδίως τη γαλλική και τη γερμανική ζώνη) λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση απ' ό,τι στις ζώνες προσφοράς μικρότερου μεγέθους, οι οποίες προκαλούν λιγότερες βροχοειδείς ροές, τούτο δε για φυσικούς, κυρίως, λόγους. Χωρίς να λάβει υπόψη φυσικά και γεωγραφικά χαρακτηριστικά, ο καθού καθορίζει ενιαίο ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για τις νόμιμες βροχοειδείς ροές. Όπως ισχύει πάντοτε για την αρχή της ισότητας, η αρχή αυτή δεν παραβιάζεται μόνον όταν όμοιες καταστάσεις αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο, αλλά και όταν διαφορετικές καταστάσεις αντιμετωπίζονται με όμοιο τρόπο. Η (ευρύτερη δυνατή) ίση μεταχείριση ισοσταθμίζει τις διαφορές που υφίστανται, όσον αφορά τις νόμιμες και αναπόφευκτες βροχοειδείς ροές, μεταξύ των διαφόρων στοιχείων δικτύου και των διαφόρων ζωνών προσφοράς.»

35 Ασφαλώς, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, κατά πάγια νομολογία, η γενική αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων ή της ίσης μεταχείρισης επιβάλλει να μην επιφυλάσσεται σε όμοιες καταστάσεις διαφορετική μεταχείριση ούτε σε διαφορετικές καταστάσεις όμοια μεταχείριση, εκτός αν η διαφοροποίηση δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ. απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine κ.λπ., C-127/07, EU:C:2008:728, σκέψη 23 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

36 Εντούτοις, εν προκειμένω, μόνη η αιτίαση περί δυσμενούς μεταχείρισης των ζωνών προσφοράς μεγάλου μεγέθους σε σχέση με τις ζώνες προσφοράς μικρότερου μεγέθους, χωρίς την παραμικρή ένδειξη ως προς τον βαθμό κατά τον οποίο αυτές οι ζώνες προσφοράς διαφέρουν μεταξύ τους ή ως προς την έλλειψη αιτιολόγησης της φερόμενης ως ίσης μεταχείρισης που εφαρμόζεται στην περίπτωσή τους, δεν αρκεί για να μπορέσει το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί ενός τέτοιου λόγου ακυρώσεως.

37 Υπό τις συνθήκες αυτές, ανεξαρτήτως του ζητήματος κατά πόσον ο παρεμβαίνων διάδικος μπορεί να προβάλει διαφορετικούς λόγους από εκείνους που προβάλλει ο κύριος διάδικος προς στήριξη του οποίου παρεμβαίνει, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο λόγος περί δήθεν άνισης μεταχείρισης των διαφόρων ζωνών προσφοράς είναι απαράδεκτος, διότι δεν υφίσταται επαρκής έκθεση επιχειρημάτων βάσει της οποίας να μπορεί το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επ' αυτού.

38 Πέμπτον, σε σχέση με τις παρατηρήσεις που αφορούν, αφενός την απαγόρευση αντιστάθμισης των ροών συμφόρησης με τις αποσυμφορητικές ροές και, αφετέρου, την εσφαλμένη στοχοποίηση των βροχοειδών ροών και την αρνητική τους αντιμετώπιση σε σχέση με τις εσωτερικές ροές, επισημαίνεται ότι, ανεξαρτήτως του ότι οι προσφεύγουσες, στην υπό κρίση υπόθεση, δεν προέβαλαν τέτοιον λόγο ακυρώσεως, ούτε ο ACER είναι σε θέση να προετοιμάσει την άμυνά του ούτε το Γενικό Δικαστήριο είναι σε θέση να ασκήσει τον έλεγχό του με βάση τις παρατηρήσεις αυτές.

39 Συγκεκριμένα η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αναφέρει, στο σημείο 5 του υπομνήματος παρεμβάσεως, τα εξής:

«Εξάλλου, η μεθοδολογία αυτή απαγορεύει τη συνεκτίμηση των αποσυμφορητικών ροών κατά τον επιμερισμό του κόστους μεταξύ των διαφόρων ειδών ροών ηλεκτρικής ενέργειας και η μεθοδολογία αυτή δίνει προέχουσα σημασία στις βροχοειδείς ροές έναντι των εσωτερικών ροών κατά τον προσδιορισμό των αιτιών της υπερφόρτωσης του δικτύου. Οι δύο αυτές πτυχές αντιβαίνουν στον ρυθμιστικό σκοπό του κανονισμού 2019/943 ο οποίος συνίσταται στον περιορισμό, κατά το δυνατόν, της συμφόρησης των ζωνών προσφοράς και στην αύξηση του διασυνοριακού εμπορίου.»

40 Ωστόσο, μόνη η αιτίαση ότι η απαγόρευση της συνεκτίμησης των αποσυμφορητικών ροών κατά τον επιμερισμό του κόστους και η στοχοποίηση και αρνητική αντιμετώπιση των βροχοειδών ροών σε σχέση με τις εσωτερικές ροές «αντιβαίνουν στον ρυθμιστικό σκοπό του κανονισμού 2019/943 ο οποίος συνίσταται στον περιορισμό, κατά το δυνατόν, της συμφόρησης των ζωνών προσφοράς και στην αύξηση των διασυνοριακού εμπορίου», χωρίς να συνοδεύεται από την παραμικρή νομική επιχειρηματολογία, δεν αρκεί για να μπορέσει το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί ενός τέτοιου λόγου ακυρώσεως.

41 Υπό τις συνθήκες αυτές, ανεξαρτήτως του ζητήματος κατά πόσον παρεμβαίνων διάδικος μπορεί να προβάλει διαφορετικούς λόγους ακυρώσεως από εκείνους που προβάλλει ο κύριος διάδικος, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι λόγοι οι οποίοι αφορούν απαγόρευση της συνεκτίμησης των αποσυμφορητικών ροών κατά τον επιμερισμό του κόστους μεταξύ των διαφόρων ειδών ροών ισχύος και η προτεραιοποίηση των βροχοειδών ροών έναντι των εσωτερικών ροών κατά των προσδιορισμό των αιτιών υπερφόρτωσης του δικτύου είναι απαράδεκτοι, διότι δεν υφίσταται επαρκής έκθεση επιχειρημάτων βάσει της οποίας να μπορεί το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επ' αυτών.

42 Έκτον, αντιθέτως, οι παρατηρήσεις της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας οι οποίες αφορούν τον πρώτο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγουσες είναι, βεβαίως, πολύ συνοπτικές, πλην όμως, σε συνδυασμό με τα επιχειρήματα των προσφευγουσών, επιδέχονται νομική εκτίμηση και, συνακόλουθα, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να τις κρίνει.

43 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το υπόμνημα παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας είναι εν μέρει μόνο παραδεκτό, κατά το μέρος που, για τους εκτιθέμενους στις σκέψεις 36 και 40 ανωτέρω λόγους, δεν παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να αποφανθεί επί της επιχειρηματολογίας που αντλείται από, πρώτον, άνιση μεταχείριση των διαφόρων ζωνών προσφοράς, δεύτερον, φερόμενη απαγόρευση της αντιστάθμισης μεταξύ των ροών συμφόρησης και των αποσυμφορητικών ροών και, τρίτον, δήθεν εσφαλμένη στοχοποίηση και αρνητική αντιμετώπιση των βροχοειδών ροών σε σχέση με τις εσωτερικές ροές.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους

44 Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες επί του ζητήματος αυτού από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ισχυρίζονται ότι το συμβούλιο προσφυγών του ACER, επιβεβαιώνοντας το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα.

45 Πρώτον, το γεγονός ότι συμπεριλήφθηκαν στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους όλα τα στοιχεία του δικτύου μεταφοράς με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV δεν συνάδει με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2019, L 158, σ. 54), και με το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1222, όπως προκύπτει, κατά την άποψή τους, από το γράμμα, την όλη οικονομία και τον σκοπό των διατάξεων αυτών.

46 Κατά τις προσφεύγουσες, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 αναφέρεται στον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων που λαμβάνονται για τις συμφορήσεις «μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς». Βάσει των ορισμών της «συμφόρησης» και των «κρίσιμων στοιχείων δικτύου» στο άρθρο 2, σημεία 4 και 69 του κανονισμού 2019/943, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 έχει ως αποκλειστικό αντικείμενο τον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων σε σχέση με τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, εξαιρουμένων των λοιπών στοιχείων δικτύου, τα οποία δεν θεωρούνται ως δυνάμενα να επηρεάσουν τη δυναμικότητα ανταλλαγής ηλεκτρικής ενέργειας.

47 Όσον αφορά τον όρο «δράσεις διασυνοριακής σημασίας» ο οποίος χρησιμοποιείται στο άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1222, πρόκειται επίσης για έννοια που αναφέρεται αποκλειστικώς στα διορθωτικά μέτρα τα οποία λαμβάνονται σε σχέση με κρίσιμα στοιχεία δικτύου, εξαιρουμένων των εσωτερικών διορθωτικών μέτρων. Τούτο επιρρωννύεται τόσο από την αιτιολογική σκέψη 10 όσο και από την όλη οικονομία του άρθρου 74 του κανονισμού 2015/1222, το οποίο πραγματεύεται τη διαδικασία κατανομής της δυναμικότητας.

48 Δεύτερον, ουδεμία νομική βάση υφίσταται προς θεμελίωση μιας τέτοιας επέκτασης του πεδίου εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους. Ειδικότερα, το διευρυμένο αυτό πεδίο εφαρμογής δεν είναι δυνατόν να δικαιολογηθεί ούτε από την επίκληση λόγων σχετικών με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» ή με κίνητρα που τεκμαίρεται ότι θα προκύψουν χάρη στον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής κατ' αυτόν τον τρόπο.

49 Τρίτον, η επέκταση του πεδίου εφαρμογής ώστε να καλύπτει όλα τα στοιχεία δικτύου δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ούτε από λόγους που άπτονται της επιχειρησιακής ασφάλειας.

50 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει συνολικά τα επιχειρήματα των προσφευγουσών, προβάλλοντας παράλληλα επιχειρήματα τα οποία αντλεί από το γράμμα καθώς και από το ιστορικό θέσπισης του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

51 Ο ACER αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων των προσφευγουσών, όπως υποστηρίζονται από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

52 Ως προκαταρκτικό ζήτημα υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τα επιχειρήματα περί παράνομου χαρακτήρα του πεδίου εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, κατά βάση στα σημεία 89 έως 379 («First Consolidated Plea – Excessive scope of the RDCTCS and unlawful determination of XNEs»), στα σημεία 1078 έως 1105 («Eighth Consolidated Plea – Polluter Pays Principle») καθώς και στα σημεία 1126 έως 1191 (σ. 203 έως 212) («Fourteenth Consolidated Plea – ACER exceeded its competence and infringed the principle of conferral») της προσβαλλομένης αποφάσεως.

53 Όπως προκύπτει, κατ' ουσίαν, από τα σημεία 196 έως 210 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η απόφαση αυτή στηρίζεται, εν μέρει, στην ερμηνεία του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 υπό την έννοια ότι η διάταξη απηχεί την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Ομοίως, η διάταξη αυτή επιβάλλει τον προσδιορισμό της προέλευσης των φυσικών ροών που συμβάλλουν στη συμφόρηση μεταξύ ζωνών χωρίς να περιορίζει, αντιθέτως, τον επιμερισμό του κόστους μόνον σε εκείνα τα διορθωτικά μέτρα τα οποία λαμβάνονται ως προς τη συμφόρηση στις διασυνδέσεις.

54 Πέραν τούτου, όπως προκύπτει, κατ' ουσίαν, από τα σημεία 173 έως 180 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους ήταν σύμφωνη προς το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1222, στον βαθμό που οι δράσεις σε στοιχεία δικτύου τα οποία περιλαμβάνονταν στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους είχαν διασυνοριακή σημασία.

55 Δεύτερον, για να εξεταστεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, είναι απαραίτητο να προσδιοριστούν η νομική βάση, το αντικείμενο και το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, όπως αυτή επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

56 Κατ' αρχάς, όσον αφορά τη νομική βάση και το αντικείμενο της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, επισημαίνεται ότι η μεθοδολογία αυτή εγκρίθηκε βάσει του άρθρου 74 του κανονισμού 2015/1222 και ότι στην παράγραφο 2 της διατάξεως αυτής προβλέπεται η εφαρμογή λύσεων επιμερισμού του κόστους για δράσεις διασυνοριακής σημασίας. Η εν λόγω

μεθοδολογία έχει, επομένως, ως αντικείμενο τον επιμερισμό μεταξύ των ΔΣΜ του κόστους που συνεπάγεται η ενεργοποίηση δαπανηρών διορθωτικών μέτρων, ήτοι της αναδιανομής και της αντίρροπης συναλλαγής.

57 Ειδικότερα, το άρθρο 2, σημείο 13, του κανονισμού 2015/1222 ορίζει ότι ως «διορθωτικό μέτρο» νοείται κάθε «μη αυτοματοποιημένο ή αυτοματοποιημένο μέτρο που εφαρμόζει ένας ή περισσότεροι ΔΣΜ, προκειμένου να διατηρηθεί η επιχειρησιακή ασφάλεια».

58 Το άρθρο 2, σημείο 26, του κανονισμού 2019/943 ορίζει ως ανακατανομή/αναδιανομή [στο εξής: αναδιανομή] το μέτρο το οποίο ενεργοποιείται από έναν ή περισσότερους ΔΣΜ ή διαχειριστές συστημάτων διανομής και συνίσταται σε μεταβολή του μοντέλου παραγωγής ή του μοντέλου κατανάλωσης, ή αμφότερων, ώστε να αλλάξουν οι φυσικές ροές στο σύστημα ηλεκτρικής ενέργειας και να μειωθεί μια φυσική συμφόρηση ή να επιτευχθεί με διαφορετικό τρόπο η ασφάλεια του συστήματος.

59 Το άρθρο 2, σημείο 27, του κανονισμού 2019/943 ορίζει, από την πλευρά του, την αντίρροπη συναλλαγή ως τη διαζωνική συναλλαγή εκ μέρους διαχειριστών συστημάτων μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς για να μειωθεί η φυσική συμφόρηση.

60 Η συμφόρηση, η οποία αποτελεί, για την ασφάλεια της λειτουργίας του συστήματος, κίνδυνο που χρήζει διορθωτικών μέτρων, ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού 2019/943 ως «η κατάσταση κατά την οποία δεν είναι δυνατό να διεκπεραιώνονται όλα τα αιτήματα από συμμετέχοντες στην αγορά για συναλλαγές μεταξύ περιοχών δικτύου διότι θα επηρέαζαν σημαντικά τις φυσικές ροές σε στοιχεία δικτύου που δεν είναι σε θέση να διεκπεραιώνουν τις εν λόγω ροές».

61 Μια συμφόρηση οφείλεται σε φυσικές ροές. Υπάρχουν πολλά είδη φυσικών ροών τα οποία ορίζονται στην επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους. Μεταξύ αυτών, το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο a), της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους ορίζει τις κατανεμημένες ροές ως «φυσική ροή σε στοιχείο δικτύου όπου η πηγή και ο δέκτης βρίσκονται σε διαφορετικές ζώνες προσφοράς». Οι εσωτερικές ροές ορίζονται, στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο o), της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού κόστους, ως η «φυσική ροή σε στοιχείο δικτύου όταν τόσο η πηγή και ο δέκτης της όσο και το πλήρες στοιχείο δικτύου βρίσκονται εντός της ίδιας ζώνης προσφοράς». Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο p), της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, βροχοειδής ροή είναι η «φυσική ροή σε στοιχείο δικτύου όπου η πηγή και ο δέκτης βρίσκονται εντός της ίδιας ζώνης, και το στοιχείο δικτύου ή μέρος αυτού, βρίσκεται σε διαφορετική ζώνη».

62 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 προβλέπει ότι το κόστος των διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση των συμφορήσεων μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς επιμερίζεται με βάση τον βαθμό κατά τον οποίο συμβάλλουν στη συμφόρηση οι ροές που προκύπτουν από εσωτερικές συναλλαγές σε ζώνη προσφοράς. Συγκεκριμένα ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι «[κ]ατά την κατανομή του κόστους των διορθωτικών μέτρων μεταξύ των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς, οι ρυθμιστικές αρχές αναλύουν σε ποιο βαθμό οι ροές που προκύπτουν από τις συναλλαγές εντός των ζωνών προσφοράς συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς και, με βάση τον βαθμό συμβολής στη συμφόρηση, επιμερίζουν το κόστος στους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς των ζωνών προσφοράς που είναι υπεύθυνοι για τη δημιουργία αυτών των ροών, εκτός

από δαπάνες προκληθείσες από ροές που προκύπτουν από συναλλαγές εσωτερικές στις ζώνες προσφοράς και οι οποίες είναι κάτω από το επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση σε μια ζώνη προσφοράς».

63 Ως ζώνη προσφοράς ορίζεται δε, στο άρθρο 2, σημείο 65 του κανονισμού 2019/943, «η μεγαλύτερη γεωγραφική περιοχή εντός της οποίας οι συμμετέχοντες στην αγορά έχουν τη δυνατότητα να ανταλλάσσουν ενέργεια χωρίς εκχώρηση δυναμικότητας». Επί του παρόντος, οι ζώνες που αποτελούν μέρος της περιφέρειας CORE αντιστοιχούν, στις περισσότερες περιπτώσεις, στα εδάφη των κρατών μελών.

64 Στη συνέχεια, όπως προκύπτει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, για να μπορεί να επιμεριστεί το κόστος των διορθωτικών μέτρων, πρέπει να προσδιοριστεί σε ποιο στοιχείο δικτύου εφαρμόζεται πραγματικά κάθε διορθωτικό μέτρο.

65 Όπως υπογραμμίζεται στα σημεία 106 έως 110 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους καλύπτει όχι μόνον τα στοιχεία δικτύου μεταξύ ζωνών (διασυνδέσεις), αλλά και όλα τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV.

66 Ειδικότερα, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους προβλέπει, στο άρθρο 3, παράγραφος 4, ότι όλα τα «στοιχεία δικτύου που έχουν διασυνοριακή σημασία» είναι «επιλέξιμα για επιμερισμό του κόστους».

67 Από τη μια πλευρά, όσον αφορά τα στοιχεία δικτύου που έχουν διασυνοριακή σημασία, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους τα ορίζει στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο j), ως «τα χαρακτηριζόμενα ως διασυνοριακής σημασίας στοιχεία δικτύου […] στα οποία οι παραβιάσεις της επιχειρησιακής ασφάλειας πρέπει να αντιμετωπίζονται συντονισμένα».

68 Συναφώς, από τα σημεία 106 έως 110 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει, και δεν αμφισβητείται εξάλλου από τους διαδίκους, ότι ο όρος «στοιχεία δικτύου με διασυνοριακή σημασία» πρέπει να γίνεται αντιληπτός υπό την ίδια έννοια που έχει ο ορισμός του άρθρου 5 της μεθοδολογίας για τη συντονισμένη αναδιανομή και αντίρροπη συναλλαγή στην περιφέρεια CORE σύμφωνα με το άρθρο 35, παράγραφος 1, του κανονισμού 2015/1222, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 35/2020 του ACER, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τη μεθοδολογία για τη συντονισμένη αναδιανομή και αντίρροπη συναλλαγή στην περιφέρεια CORE (στο εξής: μεθοδολογία RDCT) και του άρθρου 5 της μεθοδολογίας για τον περιφερειακό συντονισμό της επιχειρησιακής ασφάλειας στην περιφέρεια CORE σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1485 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2017, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για τη λειτουργία του συστήματος μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2017, L 220, σ. 1), η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 33/2020 του ACER, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τη μεθοδολογία για τον περιφερειακό συντονισμό της επιχειρησιακής ασφάλειας στην περιφέρεια CORE (στο εξής: μεθοδολογία ROSC).

69 Ο όρος «στοιχεία δικτύου με διασυνοριακή σημασία» αναφέρεται επομένως, αφενός, σε όλα τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, και του άρθρου 7 των κοινών μεθοδολογιών για τον υπολογισμό της δυναμικότητας της επόμενης ημέρας και της ενδοημερήσιας δυναμικότητας, οι οποίες εγκρίθηκαν με την απόφαση 02/2019 του ACER, της 21ης Φεβρουαρίου 2019, για τις προτάσεις των ΔΣΜ της περιφέρειας CORE σχετικά με τις κοινές μεθοδολογίες υπολογισμού δυναμικότητας της επόμενης ημέρας και της ενδοημερήσιας

δυναμικότητας (στο εξής: μεθοδολογίες CCM), ήτοι, επί του παρόντος, τις διασυνδέσεις και τα καθοριζόμενα από τους ΔΣΜ εσωτερικά στοιχεία δικτύου που έχουν συντελεστή διανομής της μεταφοράς ενέργειας, όπως αυτός ορίζεται από το άρθρο 2, σημείο 22, του κανονισμού (ΕΕ) 543/2013 της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την υποβολή και δημοσίευση δεδομένων στις αγορές ηλεκτρικής ενέργειας και για την τροποποίηση του παραρτήματος Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 163, σ. 1), ίσο ή μεγαλύτερο του 5 %, και, αφετέρου και κατ' αρχήν, σε όλα τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV.

70 Σύμφωνα με τον ορισμό που περιλαμβάνεται στο άρθρο 2, σημείο 69, του κανονισμού 2019/943, κρίσιμο στοιχείο δικτύου είναι το «στοιχείο δικτύου εντός ζώνης προσφοράς ή μεταξύ ζωνών προσφοράς το οποίο λαμβάνεται υπόψη κατά τη διαδικασία υπολογισμού της [διαζωνικής] δυναμικότητας και περιορίζει την ποσότητα δυνητικών συναλλαγών ηλεκτρικής ενέργειας [μεταξύ των ζωνών αυτών]».

71 Τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου είναι, συνεπώς, είτε διασυνδέσεις είτε εσωτερικά στοιχεία με συντελεστή διανομής της μεταφοράς ενέργειας ίσο ή μεγαλύτερο του 5 %. Κατά την έννοια της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, τα στοιχεία δικτύου που έχουν διασυνοριακή σημασία είναι όλα κρίσιμα στοιχεία δικτύου καθώς και τα στοιχεία εσωτερικού δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV.

72 Από την άλλη πλευρά, όσον αφορά τον όρο «διασυνοριακής σημασίας δράσεις αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής», επισημαίνεται ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους διευκρινίζει ότι η μεθοδολογία αυτή αφορά τις διασυνοριακής σημασίας δράσεις ανακατανομής και αντίρροπης συναλλαγής όπως προσδιορίζονται από τη μεθοδολογία RDCT και τη μεθοδολογία ROSC.

73 Ως εκ τούτου, όπως επιβεβαίωσαν οι διάδικοι, κατά την έννοια της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, ως διασυνοριακής σημασίας δράσεις αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής νοούνται, κατ' αρχήν, όλες οι δράσεις αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής οι οποίες αποσκοπούν στη μείωση της συμφόρησης σε στοιχεία δικτύου που έχουν διασυνοριακή σημασία.

Ανάλυση του πεδίου εφαρμογής

– *Επί της διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους*

74 Κατά τις προσφεύγουσες, πρέπει να εξαιρεθεί από τον επιμερισμό το κόστος των διορθωτικών μέτρων το οποίο αντιστοιχεί στα εσωτερικά στοιχεία δικτύου που δεν αποτελούν κρίσιμα στοιχεία δικτύου.

75 Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι πρέπει να εξαιρεθεί το κόστος που αντιστοιχεί στα μη κρίσιμα στοιχεία δικτύου, δεδομένου ότι οι συμφορήσεις στα στοιχεία αυτά είναι «εσωτερικές» συμφορήσεις, οι οποίες δεν εμπίπτουν στον ορισμό των «διαζωνικών» συμφορήσεων.

76 Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί αν ορθώς οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο επιμερισμός του κόστους των διορθωτικών μέτρων πρέπει να αφορά αποκλειστικώς τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου όπως αυτά προκύπτουν από τις μεθοδολογίες CCM, εφόσον πρόκειται για στοιχεία τα οποία

«περιορίζ[ουν] την ποσότητα δυνητικών συναλλαγών ηλεκτρικής ενέργειας», κατά το άρθρο 2, σημείο 69, του κανονισμού 2019/943. Με άλλα λόγια, κατά την άποψή της, μόνον συμφόρηση στα στοιχεία αυτά συνιστά συμφόρηση μεταξύ ζωνών, υπό την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

77 Κατά πρώτον, πρέπει να εξεταστεί αν τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου είναι τα μόνα που έχουν διασυνοριακή σημασία κατά την έννοια του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1222.

78 Υπενθυμίζεται ότι, όπως προβλέπεται στο άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1222, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους «περιλαμβάνει λύσεις επιμερισμού του κόστους για δράσεις διασυνοριακής σημασίας». Εξάλλου, το άρθρο 74, παράγραφος 4, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους πρέπει να καθορίζει «ποια είδη κόστους που προκύπτουν από τη χρήση αναδιανομής ή αντίρροπης συναλλαγής για τη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας είναι επιλέξιμα προς επιμερισμό μεταξύ όλων των ΔΣΜ της περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας», εν προκειμένω της περιφέρειας CORE.

79 Επομένως, προκειμένου να διαπιστωθεί αν η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, όπως επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, συνάδει με το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1222, πρέπει να εξεταστεί σε ποιον βαθμό τα διορθωτικά μέτρα των οποίων το κόστος επιδιώκει να επιμερίσει αποσκοπούν στη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας.

80 Εντούτοις, είναι σκόπιμο να υπομνησθεί ότι ο κανονισμός 2015/1222 αποτελεί πράξη εκτελεστική του κανονισμού 2019/943, όπως προκύπτει από το άρθρο 18, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενεργείας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1228/2003 (ΕΕ 2009, L 211, σ. 15), ο οποίος στη συνέχεια αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 2019/943. Ο τελευταίος αυτός κανονισμός είναι επομένως κανόνας δικαίου ανώτερης τυπικής ισχύος και μεταγενέστερος από τον κανονισμό 2015/1222. Πλην δε της περίπτωσης όπου το νόημά τους είναι σαφές και μη διφορούμενο και, ως εκ τούτου, δεν επιδέχεται καμία ερμηνεία, οι διατάξεις εκτελεστικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο σύμφωνο προς τις διατάξεις του βασικού κανονισμού (απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2017, Canadian Solar Emea κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-162/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:124, σκέψη 150). Το άρθρο 74 του κανονισμού 2015/1222 πρέπει συνεπώς να ερμηνεύεται συμφώνως προς το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

81 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 δεν ορίζει ούτε ποια είναι τα στοιχεία δικτύου στα οποία επιδιώκεται, μέσω των διορθωτικών μέτρων, η μείωση των διαζωνικών συμφορήσεων, ούτε ποια είναι τα στοιχεία δικτύου σε σχέση με τα οποία επιβάλλεται ο επιμερισμός του κόστους των διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση των διαζωνικών συμφορήσεων.

82 Στο ίδιο πνεύμα, το άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού 2019/943 δεν διευκρινίζει κατά μείζονα λόγο ποια είναι τα στοιχεία δικτύου στα οποία δημιουργούνται φυσικές συμφορήσεις, συμπεριλαμβανομένων των συμφορήσεων που συνδέονται με συναλλαγές μεταξύ ζωνών.

83 Πάντως, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 αφορά το κόστος των διορθωτικών μέτρων που ενεργοποιούνται από τους ΔΣΜ προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου και, συνακόλουθα, επιβάλλει την κατανομή του κόστους των διορθωτικών μέτρων μεταξύ των ΔΣΜ ανάλογα με τον βαθμό κατά τον οποίο οι ροές που προκύπτουν από τις συναλλαγές εντός των ζωνών συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς.

84 Συνεπώς, με βάση τον σκοπό του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, πρέπει να προσδιοριστεί ποιες συμφορήσεις επιβάλλεται να μειώνονται με συντονισμένο τρόπο προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου, όπερ, σύμφωνα με τις σκέψεις 79 και 80 ανωτέρω, θα επιτρέψει στη συνέχεια να διαπιστωθεί αν τα διορθωτικά μέτρα τα οποία αφορά η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους αποσκοπούν στη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας, κατά την έννοια του άρθρου 74, παράγραφος 4, στοιχείο β′ του κανονισμού 2015/1222.

85 Κατά δεύτερον, υπογραμμίζεται ότι, για να διενεργηθεί τέτοια ανάλυση με σκοπό τον προσδιορισμό των διορθωτικών μέτρων που καθιστούν δυνατή τη διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου και επομένως λαμβάνονται υπόψη κατά τον επιμερισμό του κόστους, πρέπει να αποσαφηνιστεί ο ρόλος των διορθωτικών μέτρων στο πλαίσιο της διαδικασίας υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας, όπως αυτή προβλέπεται από τις μεθοδολογίες CCM, καθώς και της διαδικασίας περιφερειακής αξιολόγησης της επιχειρησιακής ασφάλειας, όπως αυτή καθορίζεται από τη μεθοδολογία ROSC, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1485 (στο εξής: διαδικασία CROSA).

86 Πρώτον, επισημαίνεται ότι η διαδικασία υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας αρχίζει δύο ημέρες πριν από την ημερομηνία παράδοσης της ηλεκτρικής ενέργειας και χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της ποσότητας της ηλεκτρικής ενέργειας που μπορεί να ανταλλάσσεται μεταξύ ζωνών, στο πλαίσιο των ορίων επιχειρησιακής ασφάλειας.

87 Η διαδικασία υπολογισμού της δυναμικότητας διενεργείται μόνον επί των κρίσιμων στοιχείων δικτύου. Αφενός, οι ΔΣΜ μπορούν να περιορίσουν, πριν ανοίξει η αγορά, την ποσότητα ενέργειας η οποία μπορεί να ανταλλάσσεται μεταξύ των συμμετεχόντων, προκειμένου να τηρούνται τα όρια επιχειρησιακής ασφάλειας. Αφετέρου, η διαδικασία αυτή χρησιμοποιεί επίσης τα διορθωτικά μέτρα, όπως την αναδιανομή και την αντίρροπη συναλλαγή. Τα εν λόγω διορθωτικά μέτρα, τα οποία θα μπορούσαν να ενεργοποιηθούν για τη μεγιστοποίηση της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας, δυνάμει του άρθρου 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 2019/943, λαμβάνονται υπόψη από τους ΔΣΜ, αλλά δεν ενεργοποιούνται ακόμη.

88 Συγκεκριμένα, κανένα διορθωτικό μέτρο δεν ενεργοποιείται κατά τον υπολογισμό της διαζωνικής δυναμικότητας και κανένα κόστος δεν προκύπτει.

89 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι τα δαπανηρά διορθωτικά μέτρα της αναδιανομής και της αντίρροπης συναλλαγής, τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς, προκύπτουν μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA, η οποία συνδέεται στενά με τον υπολογισμό της διαζωνικής δυναμικότητας.

90 Σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο β′, σημείο iii, του κανονισμού 2017/1485, το οποίο ρυθμίζει τη συντονισμένη προετοιμασία των διορθωτικών μέτρων διασυνοριακής σημασίας, και όπως ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β′, της μεθοδολογίας ROSC, η διαδικασία CROSA έχει ως σκοπό τον συντονισμό, την επικύρωση και την υλοποίηση των

διορθωτικών μέτρων διασυνοριακής σημασίας. Όπως προκύπτει από τα άρθρα 5 και 9 της μεθοδολογίας ROSC, ως διορθωτικά μέτρα διασυνοριακής σημασίας νοούνται όλα όσα είναι, τουλάχιστον ενίοτε, κατάλληλα προς αντιμετώπιση των παραβιάσεων των ορίων ρεύματος στα στοιχεία δικτύου που έχουν διασυνοριακή σημασία, ήτοι, κατ' αρχήν, όλα τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου τα οποία λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της διαζωνικής δυναμικότητας, και όλα τα άλλα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV.

91 Ομοίως, κατά την αιτιολογική σκέψη 12 και το άρθρο 5, παράγραφος 1, της μεθοδολογίας ROSC, η διαδικασία CROSA διαφυλάσσει, κατ' αρχήν, την επιχειρησιακή ασφάλεια όλων των στοιχείων δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV αφού ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα της αγοράς και μετά την κατανομή της διαζωνικής δυναμικότητας. Σε εκείνο το χρονικό σημείο, οι ΔΣΜ διαθέτουν λεπτομερείς πληροφορίες ως προς την ενέργεια που θα τροφοδοτήσει το δίκτυο ή θα αποσυρθεί από αυτό.

92 Η διαδικασία CROSA αρχίζει με την τοπική αξιολόγηση της επιχειρησιακής ασφάλειας, η οποία πραγματοποιείται από κάθε ΔΣΜ στο δίκτυό του, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 13 και του άρθρου 14, παράγραφος 1, της μεθοδολογίας ROSC, και έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία, από κάθε ΔΣΜ, ενός ατομικού μοντέλου δικτύου.

93 Στη συνέχεια, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 18 της μεθοδολογίας ROSC, τα ατομικά μοντέλα δικτύου παρέχονται στους περιφερειακούς συντονιστές, οι οποίοι τα συγχωνεύουν προκειμένου να δημιουργηθεί ένα κοινό μοντέλο δικτύου για όλες τις ώρες της ημέρας, το οποίο περιλαμβάνει «σύνολο δεδομένων σε επίπεδο Ένωσης […] και περιγράφει τα […] χαρακτηριστικά του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας», κατά τη διατύπωση του άρθρου 2, σημείου 2, του κανονισμού 2015/1222.

94 Όταν η ροή σε ένα στοιχείο δικτύου υπερβαίνει τη μέγιστη ροή, είναι αναγκαία η προετοιμασία και η εφαρμογή διορθωτικού μέτρου, προκειμένου να τηρηθούν τα όρια επιχειρησιακής ασφάλειας.

95 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 10 της μεθοδολογίας ROSC, στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA προβλέπεται βελτιστοποίηση των διορθωτικών μέτρων.

96 Ειδικότερα, η βελτιστοποίηση αυτή στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA περιγράφεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο p) της μεθοδολογίας ROSC και συνεπάγεται ότι πρέπει να καθορίζεται συγκεκριμένα, σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση που ανακύπτει, ποια συμφόρηση και σε ποιο, κρίσιμο ή μη, στοιχείο δικτύου πρέπει να τύχει συντονισμένης διαχείρισης.

97 Επομένως, για κάθε ώρα στο κοινό μοντέλο δικτύου εντοπίζεται, μεταξύ όλων των διορθωτικών μέτρων που διαθέτουν οι ΔΣΜ, εκείνο το οποίο είναι το πλέον αποτελεσματικό και οικονομικά αποδοτικό, κατά την έννοια του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο iii, του κανονισμού 2017/1485, και με το οποίο μπορούν να αντιμετωπιστούν όλες οι συμφορήσεις σε όλες τις διασυνδέσεις και σε όλα τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV στο κοινό μοντέλο δικτύου, τούτο δε χωρίς να δημιουργηθούν νέες, όπως απαιτούν τα άρθρα 20, 23 και 24 καθώς και το άρθρο 27, παράγραφος 1, της μεθοδολογίας ROSC.

98 Κατά τρίτον, βάσει των ανωτέρω, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως επισημάνθηκε από τις προσφεύγουσες, πρέπει να περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους μόνον οι δαπάνες τις οποίες συνεπάγονται τα διορθωτικά μέτρα στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου (και ως εκ τούτου, μόνον οι διασυνδέσεις ή τα εσωτερικά στοιχεία

δικτύου με συντελεστή διανομής της μεταφοράς ενέργειας ίσο ή μεγαλύτερο του 5 %). Προς τούτο, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 84 ανωτέρω, επιβάλλεται να προσδιοριστούν οι συμφορήσεις οι οποίες πρέπει να μειώνονται με συντονισμένο τρόπο προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου.

99 Συναφώς, πρώτον, το γεγονός και μόνον ότι συμπεριλήφθηκαν στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους οι δαπάνες τις οποίες συνεπάγονται οι συμφορήσεις στα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV δεν αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή απαιτεί απλώς και μόνον να προσδιοριστεί ποιες συμφορήσεις πρέπει να μειώνονται με συντονισμένο τρόπο προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου.

100 Δεύτερον, ο ΔΣΜ μπορεί να χρησιμοποιήσει μέγιστο επίπεδο 30 % της δυναμικότητας κάθε κρίσιμου στοιχείου δικτύου για να μειώσει τη συμφόρηση σε αυτό, υπό την προϋπόθεση ότι, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β′, του κανονισμού 2019/943, 70 % της εν λόγω δυναμικότητας παραμένει διαθέσιμο για το διαζωνικό εμπόριο, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 8, του κανονισμού 2019/943.

101 Ωστόσο, το γεγονός ότι οι συμφορήσεις μπορούν να μειωθούν μέσω της χρήσης έως και του 30 % της δυναμικότητας μιας υποομάδας στοιχείων δικτύου δεν σημαίνει ότι πρέπει να επιμερίζεται μόνον το κόστος των διορθωτικών μέτρων που εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη υποομάδα.

102 Τρίτον, επισημαίνεται ότι η σταθερότητα της ελάχιστης δυναμικότητας ύψους 70 % κάθε κρίσιμου στοιχείου δικτύου διασφαλίζεται με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο μέσω της βελτιστοποίησης των διορθωτικών μέτρων που ενεργοποιούνται σε όλα τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV. Επομένως, η βελτιστοποίηση αυτή των διορθωτικών μέτρων σε όλα τα προαναφερθέντα στοιχεία επιτυγχάνει τους σκοπούς που επιδιώκει ο κανονισμός 2019/943, ιδίως να στέλνονται σήματα της αγοράς προς ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και να διαφυλάσσεται η ασφάλεια εφοδιασμού, σύμφωνα με το άρθρο 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 2019/943.

103 Η βελτιστοποίηση αυτή συμβάλλει στη μείωση του κόστους των διορθωτικών μέτρων, με αποτέλεσμα να μην ελαττώνεται η διαζωνική δυναμικότητα, όπως προκύπτει από το άρθρο 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 2019/943.

104 Τέταρτον, όταν τα διορθωτικά μέτρα που ενεργοποιούνται από ΔΣΜ στα εσωτερικά στοιχεία τα οποία δεν είναι κρίσιμα στοιχεία δικτύου αποτελούν μέρος της βέλτιστης λύσης που είναι αναγκαία για την άμβλυνση των συμφορήσεων και στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, το κόστος των πρώτων στοιχείων πρέπει να επιμερίζεται μεταξύ των ΔΣΜ με τον ίδιο τρόπο όπως επιμερίζεται και το κόστος των δεύτερων. Κατά συνέπεια, αν δεν συμπεριλαμβάνονταν τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV στο πεδίο εφαρμογής της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, τούτο θα συνεπαγόταν αδικαιολόγητο περιορισμό, ιδίως υπό το πρίσμα του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, το οποίο επιβάλλει τον επιμερισμό ολόκληρου του κόστους των διορθωτικών μέτρων που ενεργοποιούνται για την αντιμετώπιση διαζωνικής συμφόρησης, εξαιρουμένων των δαπανών που προκύπτουν από τις ροές οι οποίες συμβάλλουν στη συμφόρηση που παρατηρείται μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς χωρίς να υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο.

105 Αν ο επιμερισμός του κόστους περιοριζόταν στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, τότε θα καθίστατο αυθαίρετος, δεδομένου ότι οι δαπάνες που συνδέονται με τη διαχείριση των συμφορήσεων θα επιμερίζονταν διαφορετικά, ανάλογα με το στοιχείο στο οποίο θα ενεργοποιούταν το διορθωτικό

μέτρο. Όπως ορθώς παρατηρεί ο ACER, θα υφίστατο, κατά συνέπεια, μεταξύ των διαφόρων στοιχείων δικτύου και, συνακόλουθα, των ΔΣΜ που είναι οι ιδιοκτήτες τους, διάκριση η οποία δεν προβλέπεται από την επίμαχη νομοθεσία.

106 Ως εκ τούτου, όταν από τις περιγραφόμενες στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 εσωτερικές συναλλαγές που συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς προκύπτουν ροές οι οποίες μειώνουν τη διαζωνική δυναμικότητα στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, οι ροές αυτές δεν επιτρέπεται να τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης κατά τον επιμερισμό του κόστους, σε περίπτωση που διέρχονται από μη κρίσιμα στοιχεία δικτύου. Τα διορθωτικά μέτρα τα οποία ενεργοποιούνται στις δύο αυτές ομάδες στοιχείων βελτιστοποιούνται προς επίλυση των προβλημάτων που συνδέονται με τις συμφορήσεις.

107 Πέμπτον, τα διορθωτικά μέτρα που ενεργοποιούνται σε μη κρίσιμα στοιχεία δικτύου μπορούν ενίοτε να αποτελέσουν τη λύση για την αντιμετώπιση συμφορήσεων στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, όπως επισημαίνει ο ACER, απαντώντας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου.

108 Κατά συνέπεια, όταν τα διορθωτικά αυτά μέτρα μπορούν να συμβάλουν στην αντιμετώπιση τέτοιων συμφορήσεων σε κρίσιμα στοιχεία δικτύου, το κόστος τους πρέπει να επιμερίζεται, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Αντιθέτως, σε περίπτωση που δεν μπορούν να συμβάλουν, σε συγκεκριμένο χρόνο, στην αντιμετώπιση συμφόρησης στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, τούτο δεν σημαίνει ότι τα στοιχεία στα οποία ενεργοποιούνται τα διορθωτικά μέτρα αποσυνδέονται από το διαζωνικό εμπόριο. Και τούτο διότι, αφενός, τα διορθωτικά αυτά μέτρα έχουν ούτως ή άλλως επιλεγεί στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA, λαμβανομένων υπόψη των άλλων συμφορήσεων και διορθωτικών μέτρων, προς εύρεση της βέλτιστης λύσης σε περιφερειακό επίπεδο. Αφετέρου, η συμφόρηση αυτή, εφόσον οφείλεται σε διασυνοριακή ροή, ήτοι σε βροχοειδή ροή, είναι διασυνοριακής σημασίας.

109 Επιπλέον, όπως προβλέπεται στην αιτιολογική σκέψη 35 του κανονισμού 2019/943, σε μια ανοικτή και ανταγωνιστική αγορά, οι ΔΣΜ θα πρέπει να αποζημιώνονται για το κόστος που προκύπτει ως αποτέλεσμα της χρήσης των δικτύων τους κατά τις διασυνοριακές ροές ηλεκτρικής ενέργειας από τους διαχειριστές τόσο των δικτύων μεταφοράς από όπου προέρχονται οι διασυνοριακές ροές όσο και των δικτύων στα οποία καταλήγουν.

110 Επομένως, τα διορθωτικά μέτρα σε όλα τα στοιχεία δικτύου που περιλαμβάνονται στη διαδικασία CROSA ασκούν εν δυνάμει επιρροή στο διαζωνικό εμπόριο, κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, ανεξαρτήτως μάλιστα του συντελεστή τους διανομής της μεταφοράς ενέργειας, ο οποίος, ως παράγοντας των μεθοδολογιών CCM, δεν είναι δυνατόν να καθορίζει τον επιμερισμό του κόστους με βάση το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

111 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι οι ΔΣΜ, αν αποδείξουν ότι ένα μη κρίσιμο στοιχείο δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV δεν μπορεί ποτέ να χρησιμεύσει για τη διαφύλαξη της περιφερειακής ασφάλειας και τη διασφάλιση της σταθερότητας της κατανεμημένης διαζωνικής δυναμικότητας, μπορούν, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και του άρθρου 7, παράγραφος, 3, στοιχείο β′, της μεθοδολογίας ROSC, να το εξαιρέσουν από τη διαδικασία CROSA και, κατά συνέπεια, από τον επιμερισμό του κόστους.

112 Έκτον, όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού 2015/1222, κατά την οποία απαιτείται συντονισμός μεταξύ των διασυνοριακών και των εσωτερικών διορθωτικών μέτρων, υπογραμμίζεται ότι όλα τα διορθωτικά μέτρα στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA έχουν διασυνοριακή σημασία, ενώ όλα τα άλλα διορθωτικά μέτρα είναι εσωτερικά. Συνεπώς, μέσω της διαδικασίας CROSA εξασφαλίζεται ο συντονισμός με τα εσωτερικά διορθωτικά μέτρα και προάγεται επίσης η ασφάλεια των «εσωτερικών» στοιχείων δικτύου.

113 Αν δεν υπήρχε συντονισμένη διαχείριση χάρη στη διαδικασία CROSA, θα συνέτρεχε κίνδυνος παραβίασης της επιχειρησιακής ασφάλειας, λόγω του οποίου θα απειλούνταν το διαζωνικό εμπόριο. Και τούτο διότι η λειτουργία του δικτύου αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη διασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού, δεδομένου ότι η ηλεκτρική ενέργεια μπορεί να φθάσει στους πολίτες της Ένωσης μόνον μέσω του δικτύου, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 2015/1222.

114 Επομένως, ως «διαζωνικές» νοούνται όλες οι συμφορήσεις οι οποίες επί του παρόντος, στην περιφέρεια CORE, αντιμετωπίζονται συντονισμένα στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA. Κατά συνέπεια, η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» πρέπει να εφαρμόζεται στις δαπάνες που συνδέονται με τη συντονισμένη αυτή αντιμετώπιση.

115 Σημειωτέον ότι ο συντονισμός και ο επιμερισμός του κόστους δεν εξαρτώνται από το ζήτημα αν υφίσταται συναλλαγή ή συγκεκριμένη κατανεμημένη ροή σε στοιχείο δικτύου σε δεδομένη χρονική στιγμή, επειδή όλα τα διορθωτικά μέτρα που ενεργοποιούνται σε όλα τα –κρίσιμα και μη κρίσιμα– στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV συμβάλλουν δυνητικά στη διευκόλυνση του διαζωνικού εμπορίου, ενώ η συγκεκριμένη συμβολή τους στη διευκόλυνση του εμπορίου μπορεί να ποικίλει ανάλογα, ιδίως, με την τοπολογία του δικτύου, τις συνθήκες της αγοράς και τα ειδικά προγράμματα παραγωγής και κατανάλωσης. Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατόν να αποκλειστούν εκ προοιμίου τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV από το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

116 Έβδομον, όπως προκύπτει από το σημείο 167 της προσβαλλομένης αποφάσεως και δεν αμφισβητείται εξάλλου από τους διαδίκους, τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV θεωρήθηκαν ως στοιχεία διασυνοριακής σημασίας στον βαθμό που δεν υπόκεινται σε διαρθρωτικές συμφορήσεις ελλείψει συναλλαγών ενέργειας. Εξάλλου, όπως προκύπτει από την ίδια σκέψη, όλες οι ΔΣΜ της περιφέρειας CORE συμφώνησαν στην εκτίμησή τους, όπως αναφέρεται στην επεξηγηματική σημείωση της μεθοδολογίας ROSC, ότι τα στοιχεία αυτά ήταν τα πλέον σημαντικά για τη διαδικασία CROSA.

117 Ειδικότερα, από τη σελίδα 8 της επεξηγηματικής σημείωσης της μεθοδολογίας ROSC, επί της οποίας εξάλλου οι διάδικοι είχαν την ευκαιρία να τοποθετηθούν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προκύπτει ότι οι ΔΣΜ έκριναν ότι τα πλέον σημαντικά για τη διαδικασία CROSA στοιχεία ήταν τα στοιχεία δικτύου με τάση 220 kV και 380 kV, «δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά χρησιμοποιού[νταν] προς διευκόλυνση των συναλλαγών ενέργειας μεταξύ ζωνών προσφοράς στο ευρωπαϊκό ενεργειακό σύστημα».

118 Με την επεξηγηματική σημείωση της μεθοδολογίας ROSC, οι ΔΣΜ εξήγησαν ότι τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV διευκόλυναν τη συναλλαγή ενέργειας μεταξύ ζωνών προσφοράς στο ευρωπαϊκό ενεργειακό σύστημα. Εντούτοις, οι ΔΣΜ δεν προσδιόρισαν ποια στοιχεία θα έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη κατά τον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων.

119 Εξάλλου, η τάση ύψους 220 kV επιλέχθηκε στην περιφέρεια CORE λόγω της ιδιαιτέρως πυκνής πλεγμάτωσής της, ενώ το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 δεν απέκλειε την επιλογή άλλων λύσεων, όπως διευκρινίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

120 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι ο επιμερισμός του κόστους στο πλαίσιο αυτό είναι αναγκαίος για την υλοποίηση μιας ενοποιημένης αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

121 Κατά μείζονα λόγο, το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους δεν καθορίζεται γεωγραφικά και δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στα στοιχεία δικτύου τα οποία βρίσκονται στα σύνορα μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς, ή και στις διασυνδέσεις που συνδέουν τα δίκτυα των κρατών μελών. Αντιθέτως, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 84 ανωτέρω, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 απαιτεί να προσδιοριστεί ποιες συμφορήσεις πρέπει να μειώνονται με συντονισμένο τρόπο προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου.

122 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, οι προσφεύγουσες κακώς υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 διότι μόνον τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου πρέπει να περιλαμβάνονται στον επιμερισμό του κόστους.

123 Στην περιφέρεια CORE όλες οι συμφορήσεις που μειώνονται από τα διορθωτικά μέτρα τα οποία ενεργοποιούνται κατ' εφαρμογήν της μεθοδολογίας ROSC, όπως καθορίστηκε με την απόφαση 33/2020 και επιβεβαιώθηκε από την προσβαλλόμενη απόφαση, αποτελούν «συμφορήσεις μεταξύ […] ζωνών» κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

124 Διαπιστώνεται επίσης ότι στην περιφέρεια CORE όλα τα διορθωτικά μέτρα που ενεργοποιούνται κατ' εφαρμογήν της μεθοδολογίας ROSC, όπως καθορίστηκε με την απόφαση 33/2020, συμβάλλουν στη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 74, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού 2015/1222.

125 Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί ούτε να θεωρηθεί ότι προσκρούει στο άρθρο 74 του κανονισμού 2015/1222, αν ερμηνευθεί σε συνδυασμό με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943. Ορθώς, επομένως, το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε την προσφυγή κατά της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

126 Τα επιχειρήματα τα οποία προβάλλουν οι προσφεύγουσες κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν αναιρούν το ως άνω συμπέρασμα.

127 Κατά πρώτον, είναι αληθές ότι, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, οι ΔΣΜ υπέχουν νομική υποχρέωση να διαφυλάσσουν την επιχειρησιακή ασφάλεια, ανεξαρτήτως του ενδεχόμενου επιμερισμού του κόστους. Ωστόσο, διαπιστώνεται ότι η διαχείριση των συμφορήσεων σε όλα τα στοιχεία με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι υφίσταται συντονισμός μεταξύ όλων των ΔΣΜ και ότι το σχετικό κόστος επιμερίζεται μεταξύ τους, προκειμένου να αντισταθμιστεί το κόστος για το σύνολο των παρεμβάσεών τους που είναι αναγκαίες προς διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου.

128 Κατά δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η συμφόρηση σε μη κρίσιμο στοιχείο δικτύου είναι «αμιγώς εσωτερική» συμφόρηση της οποίας το κόστος δεν μπορεί να επιμεριστεί βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, υπογραμμίζεται ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, η μόνη

περίπτωση στην οποία το κόστος που προκύπτει από μη κρίσιμα στοιχεία δικτύου επιμερίζεται βάσει της προαναφερθείσας διατάξεως είναι όταν η συμφόρηση στα στοιχεία αυτά προκαλείται από βροχοειδείς ροές, όπως οι περιγραφόμενες στη σκέψη 61 ανωτέρω, που υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για το οποίο γίνεται λόγος στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

129 Κατά την αιτιολογική σκέψη 6 της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, οι βροχοειδείς ροές οι οποίες υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο αποτελούν τον κύριο παράγοντα συμφορήσεων που υπόκεινται σε επιμερισμό του κόστους. Τούτο προκύπτει από τη διαπίστωση ότι οι συμφορήσεις που οφείλονται σε εσωτερικές ροές βαρύνουν τον ιδιοκτήτη του στοιχείου του δικτύου στο οποίο παρατηρείται συμφόρηση, ενώ, βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, οι δαπάνες οι οποίες προκαλούνται από ροές που προκύπτουν από εσωτερικές συναλλαγές και συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς πρέπει να επιμερίζονται αναλογικά στους ΔΣΜ.

130 Ωστόσο, η βροχοειδής είναι μια «διασυνοριακή ροή», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 3, του κανονισμού 2019/943, ήτοι «φυσική ροή ηλεκτρικής ενέργειας στο δίκτυο μεταφοράς ενός κράτους μέλους, η οποία προκύπτει ως αποτέλεσμα της δραστηριότητας παραγωγών, πελατών, ή και τα δύο, εκτός του εν λόγω κράτους μέλους στο δίκτυο μεταφοράς του», και η οποία δεν περιορίζεται στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου.

131 Συνεπώς, συμφόρηση που οφείλεται σε διασυνοριακή ροή, όπως οι βροχοειδείς ροές, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «αμιγώς εσωτερική» συμφόρηση η οποία εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

132 Επιπλέον, αν η συμφόρηση σε μη κρίσιμο στοιχείο δικτύου οφείλεται μόνον σε εσωτερικές ροές, το κόστος των διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση της συμφόρησης αυτής βαρύνει, εν πάση περιπτώσει, τον ιδιοκτήτη του συγκεκριμένου στοιχείου δικτύου, σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο β′, σημείο v, του κανονισμού 2017/1485. Επομένως, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» αποτελεί εξαίρεση από τον κανόνα, διότι η αρχή αυτή εφαρμόζεται, de facto, μόνο στις βροχοειδείς ροές που υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, ενώ η αρχή «ο ιδιοκτήτης πληρώνει» εφαρμόζεται στις άλλες ροές, όπως στις βροχοειδείς ροές που δεν υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, και στις εσωτερικές ροές.

133 Εξάλλου, η συμφόρηση η οποία δεν είναι συμφόρηση «μεταξύ ζωνών», κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, είναι εκείνη που προκύπτει στα στοιχεία δικτύου τα οποία εξαιρούνται από τον περιφερειακό συντονισμό της επιχειρησιακής ασφάλειας, είτε επειδή τούτο αποφασίστηκε από τους ΔΣΜ είτε επειδή πρόκειται για στοιχεία που εξαιρούνται εκ προοιμίου από τον συντονισμό των διορθωτικών μέτρων, ήτοι τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220kV.

134 Κατά τρίτον, επισημαίνεται ότι η μόνη εξαίρεση από τον κανόνα του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, κατά τον οποίο το κόστος που συνδέεται με τα διορθωτικά μέτρα σχετικά με τις ροές που προκύπτουν από εσωτερικές συναλλαγές και συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς πρέπει να επιμερίζεται, είναι η προβλεπόμενη για τις εν λόγω ροές που δεν υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, διότι στην περίπτωσή τους το κόστος το επωμίζεται ο ιδιοκτήτης του υπό συμφόρηση στοιχείου του δικτύου.

135 Σημειωτέον επ' αυτού ότι, αντιθέτως προς τα όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, ο νομοθέτης δεν είχε την πρόθεση να εξαιρέσει ομάδα στοιχείων δικτύου από τον επιμερισμό του κόστους, δεδομένου ότι προέβλεψε, στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, τον επιμερισμό του κόστους που προκύπτει από τη συντονισμένη μείωση των διαζωνικών συμφορήσεων.

136 Επίσης, το γεγονός ότι το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο v, του κανονισμού 2017/1485 προβλέπει τη δυνατότητα έγκρισης άλλων μεθοδολογιών για τον επιμερισμό του κόστους σχετικά με τα διάφορα διορθωτικά μέτρα του άρθρου 22 του ίδιου κανονισμού, οι οποίες συμπληρώνουν, όποτε είναι απαραίτητο, την κοινή μεθοδολογία που αναπτύχθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 74 του κανονισμού 2015/1222, είναι άνευ σημασίας για την ερμηνεία του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, το οποίο αποτελεί, επιπλέον, κανόνα υπέρτερης τυπικής ισχύος.

137 Κατά τέταρτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, όπως επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, προσκρούει στο άρθρο 291 ΣΛΕΕ ή στερείται νομικής βάσης, καθόσον ο ACER διεύρυνε το πεδίο εφαρμογής το οποίο προβλέπεται από την ενωσιακή νομοθεσία.

138 Ειδικότερα, τα συντονισμένα διορθωτικά μέτρα στα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV διευκολύνουν το διαζωνικό εμπόριο, συμβάλλουν στην αποτροπή του περιορισμού της διαζωνικής δυναμικότητας και διασφαλίζουν τη σταθερότητά της, τούτο δε σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

139 Ομοίως και δεδομένου ότι το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους συνάδει με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, δεν μπορεί να προσαφθεί στον ACER ότι διεύρυνε το πεδίο εφαρμογής της μεθοδολογίας αυτής πέραν του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, στηριζόμενος στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».

140 Κατά πέμπτον, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει ούτε το επιχείρημα που προέβαλε κατά την επ' ακροατηρίου η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παραπέμποντας στο ιστορικό θέσπισης του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, για να υποστηρίξει ότι ο νομοθέτης θέλησε να εξαιρέσει από τον επιμερισμό του κόστους μεταξύ των ΔΣΜ το κόστος που απορρέει από τα διορθωτικά μέτρα τα οποία εφαρμόζονται σε στοιχεία εντός των ζωνών, εφόσον δεν τροποποίησε, κατά τη θέσπιση της διατάξεως αυτής, τη διατύπωσή της, αντικαθιστώντας τη φράση «παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς» με τη φράση «την παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ και εντός των ζωνών προσφοράς».

141 Συναφώς, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μπορεί να στηριχθεί στα έγγραφα σχετικά με τον νομοθετικό τριμερή διάλογο προκειμένου να καταδείξει τη βούληση του νομοθέτη κατά τη θέσπιση του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, διαπιστώνεται ότι τυχόν επιλογή να μη μνημονευθούν ρητώς οι συμφορήσεις εντός ζώνης δεν είναι καθοριστικής σημασίας ως προς το ζήτημα ποια στοιχεία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση της συμβολής στη συμφόρηση «μεταξύ δύο ζωνών».

142 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 81 έως 84 και 135 ανωτέρω, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 δεν καθορίζει τα στοιχεία δικτύου στα οποία πρέπει επιμεριστεί το κόστος των διορθωτικών μέτρων για τη μείωση των διαζωνικών συμφορήσεων, όπερ δεν σημαίνει όμως ότι ο νομοθέτης θέλησε να εξαιρέσει κάποια ομάδα στοιχείων δικτύου από τον επιμερισμό του κόστους.

143 Συνεπώς, είναι απορριπτέα τα επιχειρήματα των προσφευγουσών ότι, βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 και του άρθρου 74 του κανονισμού 2015/1222, τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου τα οποία δεν είναι «κρίσιμα» πρέπει να εξαιρούνται από την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους.

– Σχετικά με τα κίνητρα που προκύπτουν από το γεγονός ότι τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου συμπεριλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους

144 Όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγουσών περί των δήθεν εσφαλμένων κινήτρων που δημιουργεί η συμπερίληψη στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους των στοιχείων δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 προβλέπει την υποχρέωση των ΔΣΜ να αναλαμβάνουν το κόστος των διορθωτικών μέτρων που συνδέονται με τις ροές οι οποίες προκύπτουν από εσωτερικές συναλλαγές και συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς, χωρίς να υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο. Τούτο παρακινεί τους ΔΣΜ να αναπτύξουν το δίκτυό τους προκειμένου να μπορούν να διεκπεραιώνουν τέτοιες ροές εφόσον δεν υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, το οποίο αντιστοιχεί στο επίπεδο της βροχοειδούς ροής που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση σε μια ζώνη προσφοράς.

145 Αντιθέτως, το ισχύον νομικό πλαίσιο δεν προβλέπει την υποχρέωση των ΔΣΜ να αναπτύξουν το δίκτυό τους προκειμένου να διεκπεραιώνουν τις βροχοειδείς ροές άνω του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου που μνημονεύεται στη σκέψη 144 ανωτέρω. Και τούτο διότι οι ροές αυτές είναι, ως εκ της φύσεώς τους, απρόβλεπτες και απροσδόκητες, και ο ΔΣΜ που διεκπεραιώνει τις ροές αυτές δεν τις επηρεάζει.

146 Στο σημείο αυτό τονίζεται ότι, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 27 του κανονισμού 2019/943, η μείωση των επιπτώσεων των βροχοειδών ροών και της εσωτερικής συμφόρησης στο διαζωνικό εμπόριο αποτελεί έναν εκ των κύριων σκοπών του Ευρωπαίου νομοθέτη κατά τη θέσπιση του κανονιστικού αυτού πλαισίου.

147 Ομοίως, από τη σελίδα 59 της εκτίμησης επιπτώσεων της 30ής Νοεμβρίου 2016, την οποία εκπόνησε η Επιτροπή στο πλαίσιο της επεξεργασίας της δέσμης νομοθετικών μέτρων «Ενέργεια» [SWD(2016) 410], προκύπτει ότι οι βροχοειδείς ροές μπορούν να μειώσουν τη διαζωνική δυναμικότητα και να οδηγήσουν σε δαπανηρή αναδιανομή, εκτός αγοράς, καθώς και σε σημαντικές στρεβλώσεις στις τιμές και σε επενδυτικά σήματα στις γειτνιάζουσες ζώνες. Ο επακόλουθος οικονομικός αντίκτυπος είναι σημαντικός.

148 Επιπλέον, η εξαίρεση των μη κρίσιμων στοιχείων δικτύου θα είχε ως αποτέλεσμα ο ΔΣΜ που εκπέμπει τις βροχοειδείς ροές να μην έχει κίνητρο να επενδύσει αρκετά στο δίκτυό του, διότι δεν θα τον βαρύνει το συνολικό κόστος των διορθωτικών μέτρων που είναι αναγκαία για τη μείωση των συμφορήσεων τις οποίες προκάλεσε. Πράγματι, μόνον αυτός ο ΔΣΜ, ο οποίος έχει γνώση του δικτύου του και φέρει την ευθύνη γι' αυτό, μπορεί να λάβει άλλα αναγκαία μέτρα, όπως η αναδιαμόρφωση της ζώνης ή οι επενδύσεις στο δίκτυό του. Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι,

κατά το άρθρο 35, παράγραφος 5, του κανονισμού 2019/943, κάθε ΔΣΜ είναι υπεύθυνος για το δίκτυό του, και, ως εκ τούτου, τα εσωτερικά προβλήματά του δεν θα πρέπει να βαρύνουν τους γειτνιάζοντες ΔΣΜ.

149 Εξάλλου, αν καθένας από τους δύο υπεύθυνους και γειτνιάζοντες ΔΣΜ είχε κίνητρο να επενδύσει στο δικό του δίκτυο, είτε για να διεκπεραιώσει είτε για να μειώσει τις βροχοειδείς ροές, τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα, ελλείψει συντονισμού μεταξύ των δύο αυτών ΔΣΜ, υπερεπένδυση και αναποτελεσματική κατανομή των πόρων, όπως επισήμανε καίρια ο ACER στα σημεία 110 έως 115 του υπομνήματος αντικρούσεως.

150 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω εκτιμήσεων, παρατηρείται ότι οι προσφεύγουσες ζητούν, κατ' ουσίαν, να απαλλάσσονται από τις δαπάνες που προκαλούν για τους άλλους ΔΣΜ στα μη κρίσιμα στοιχεία των δικτύων τους με τις βροχοειδείς ροές τους οι οποίες υπερβαίνουν το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, ακόμη και αν τα διορθωτικά μέτρα στα στοιχεία αυτά συμβάλλουν στη διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου.

151 Τέτοια προσέγγιση θα ήταν, εξάλλου, αντίθετη προς την αρχή της ενεργειακής αλληλεγγύης, όπως αυτή έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο.

152 Η αρχή της ενεργειακής αλληλεγγύης συνεπάγεται δικαιώματα και υποχρεώσεις τόσο για την Ένωση όσο και για τα κράτη μέλη, δεδομένου ότι η Ένωση υπέχει υποχρέωση αλληλεγγύης έναντι των κρατών μελών, τα δε κράτη μέλη υπέχουν υποχρέωση αλληλεγγύης μεταξύ τους και έναντι του κοινού συμφέροντος της Ένωσης και των πολιτικών της (απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Γερμανία κατά Πολωνίας, C-848/19 P, EU:C:2021:598, σκέψη 49).

153 Υπό τις συνθήκες αυτές, θα ήταν αντίθετο προς την αρχή της ενεργειακής αλληλεγγύης να επιτρέπεται στους ΔΣΜ που εκπέμπουν βροχοειδείς ροές διερχόμενες από άλλες ζώνες προσφοράς να αποφεύγουν το κόστος των διορθωτικών μέτρων, τα οποία ενεργοποιούνται προς το κοινό συμφέρον για τη βελτιστοποίηση της διαζωνικής δυναμικότητας διασφαλίζοντας, συγχρόνως, την όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη, ασφάλεια του δικτύου, τούτο δε προς όφελος όλων των ΔΣΜ καθώς και, συνακόλουθα, των καταναλωτών ηλεκτρικής ενέργειας.

154 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την ανάλυση των ροών

155 Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η μέθοδος ανάλυσης των ροών η οποία επιλέχθηκε με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, όπως αυτή επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, είναι παράνομη.

156 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αποτελείται από δύο σκέλη.

157 Με το πρώτο σκέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η χρησιμοποιούμενη μέθοδος ανάλυσης των ροών, ήτοι η μέθοδος χρωματισμού των ροών ισχύος (στο εξής: μέθοδος PFC), δεν αποτελεί κατάλληλη μέθοδο και, κατά συνέπεια, η εφαρμογή της οδηγεί σε εσφαλμένα αποτελέσματα.

158 Με το δεύτερο σκέλος, οι προσφεύγουσες επικρίνουν, ειδικότερα, τη μεταχείριση των στοιχείων δικτύου που σχετίζονται με τη μεταφορά συνεχούς ρεύματος.

Επί του πρώτου σκέλους, περί της ακαταλληλότητας της μεθόδου PFC

159 Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η μέθοδος PFC δεν είναι κατάλληλη για την ανάλυση των ροών, διότι παράγει εσφαλμένα αποτελέσματα.

160 Συναφώς, οι προσφεύγουσες διατυπώνουν πληθώρα αιτιάσεων, οι οποίες μπορούν να χωριστούν σε τέσσερις ομάδες.

161 Με την πρώτη ομάδα αιτιάσεων, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η μέθοδος PFC, λόγω του σχεδιασμού της, δεν είναι κατάλληλη για την ορθή ανάλυση των ροών.

162 Με τη δεύτερη ομάδα αιτιάσεων, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στο συμβούλιο προσφυγών ότι δεν προχώρησε σε πραγματική εξέταση των επιχειρημάτων που είχαν προβάλει κατά της αποφάσεως 30/2020.

163 Με την τρίτη ομάδα αιτιάσεων, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η μέθοδος PFC καταλήγει, από πολλές απόψεις, σε μη ρεαλιστικά αποτελέσματα.

164 Με την τέταρτη ομάδα αιτιάσεων, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η μέθοδος PFC, λόγω του σχεδιασμού της, δεν ανταποκρίνεται στα καθορισθέντα νομικά κριτήρια.

165 Ο ACER αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι προσφεύγουσες.

– *Εισαγωγικές παρατηρήσεις*

166 Η ανάλυση των ροών αποτελεί αναγκαίο στάδιο στο πλαίσιο του επιμερισμού του κόστους των διορθωτικών μέτρων.

167 Η σημασία της ανάλυσης των ροών προκύπτει από το γεγονός ότι η ανάλυση αυτή παρέχει αρχικά δεδομένα που είναι αναγκαία για τον μεταγενέστερο επιμερισμό του κόστους. Επομένως, αν η ανάλυση των ροών πραγματοποιείται με εσφαλμένο τρόπο, επηρεάζονται κατ' ανάγκην τα αποτελέσματα του επιμερισμού του κόστους.

168 Η ανάλυση των ροών αποσκοπεί στον εντοπισμό των ειδών ροών που προκαλούν συμφορήσεις στα στοιχεία δικτύου.

169 Συγκεκριμένα, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ορίζει ότι πρέπει να προσδιορίζονται οι ροές που συμβάλλουν σε διαζωνική συμφόρηση.

170 Οι διάφορες ροές, για παράδειγμα οι εσωτερικές ροές ή οι βροχοειδείς ροές, οι οποίες πρέπει να εντοπίζονται για τους σκοπούς του επιμερισμού του κόστους εκφράζουν τις διαφορετικές προελεύσεις και τους διαφορετικούς προορισμούς των «τμημάτων» που υπολογίζονται με αφετηρία μια συνολική φυσική ροή, η οποία είναι μετρήσιμη αφεαυτής.

171 Επομένως, η ανάλυση των ροών είναι μια διαδικασία, αφενός, διαίρεσης της συνολικής ροής σε τμήματα και, αφετέρου υπολογισμού του μεριδίου που αντιπροσωπεύουν τα τμήματα αυτά.

172 Για την ως άνω ανάλυση των ροών, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους στηρίζεται στη μέθοδο PFC. Όπως προκύπτει από το επεξηγηματικό έγγραφο της 22ας Φεβρουαρίου 2019 το οποίο συνόδευε την από 27 Μαρτίου 2019 πρόταση για τη μεθοδολογία επιμερισμού του

κόστους, η συγκεκριμένη μέθοδος αναπτύχθηκε με κύριο στόχο να είναι συνεπής με το ευρωπαϊκό μοντέλο ζωνικής αγοράς και, συγχρόνως, να καταστήσει δυνατή την πλήρη κατάτμηση των ροών ηλεκτρικής ενέργειας για κάθε στοιχείο δικτύου του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας.

173 Σε αυτό το πλαίσιο οι προσφεύγουσες διατυπώνουν διάφορες αιτιάσεις κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, στον βαθμό που με αυτήν απορρίφθηκαν τα επιχειρήματα που είχαν προβάλει ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών.

– *Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως*

174 Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες επικρίνουν τη μέθοδο PFC όσον αφορά τα στοιχεία δικτύου με τα οποία μεταφέρεται εναλλασσόμενο ρεύμα.

175 Μεταξύ των αιτιάσεών τους κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι προσφεύγουσες προσάπτουν ειδικότερα στο συμβούλιο προσφυγών ότι δεν προχώρησε σε πραγματική εξέταση των επιχειρημάτων τους κατά της μεθόδου PFC, η οποία χρησιμοποιείται για την ανάλυση των ροών.

176 Σύμφωνα με τη νομολογία, όταν πρόκειται για περίπλοκες εκτιμήσεις τεχνικής και οικονομικής φύσεως οι οποίες περιλαμβάνονται σε απόφαση του ACER, το συμβούλιο προσφυγών δεν πρέπει να περιορίζεται σε έλεγχο τυχόν πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως, αλλά οφείλει, στηριζόμενο στην εμπειρογνωμοσύνη των μελών του, να εξετάζει αν τα προβαλλόμενα ενώπιόν του επιχειρήματα αποδεικνύουν ότι είναι εσφαλμένες οι εκτιμήσεις στις οποίες βασίζεται η επίμαχη απόφαση (πρβλ. απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER, T-735/18, EU:T:2020:542, σκέψη 69).

177 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η σύνθεση του συμβουλίου προσφυγών ανταποκρίνεται στις αναγκαίες απαιτήσεις για την άσκηση πλήρους ελέγχου των αποφάσεων του ACER. Ο λόγος για τον οποίο τα μέλη του απαιτείται να έχουν προηγούμενη πείρα στον τομέα της ενέργειας είναι ότι διαθέτουν ή οφείλουν να διαθέτουν τις απαραίτητες τεχνικές γνώσεις για την εις βάθος εξέταση των προσφυγών. Συγκεκριμένα, πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να έχει το συμβούλιο προσφυγών την αναγκαία εμπειρογνωμοσύνη ώστε να μπορεί να προβαίνει το ίδιο σε εκτιμήσεις σχετικές με περίπλοκα πραγματικά στοιχεία τεχνικής και οικονομικής φύσεως στον τομέα της ενέργειας (απόφαση της 9ης Μαρτίου 2023, ACER κατά Aquind, C-46/21 P, EU:C:2023:182, σκέψεις 63 και 64).

178 Εντούτοις, η εξέταση του ζητήματος αν το συμβούλιο προσφυγών άσκησε, εν προκειμένω, τον έλεγχό του με την ένταση που απαιτείται κατά τη νομολογία η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 176 ανωτέρω προϋποθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι πράγματι σε θέση, ιδίως υπό το πρίσμα της αιτιολογίας που παρατίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, να προχωρήσει σε μια τέτοια εξέταση. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη λόγο ακυρώσεως σχετικό με έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά το κεφάλαιό της που αφορά τη μέθοδο PFC, η οποία χρησιμοποιείται για την ανάλυση των ροών.

179 Υπενθυμίζεται επ’ αυτού ότι η ελλιπής ή ανεπαρκής αιτιολογία αποτελεί παράβαση ουσιώδους τύπου, υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, και συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης μπορεί, και μάλιστα οφείλει, να λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως (βλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2023, Les Mousquetaires και ITM Entreprises κατά Επιτροπής, C-682/20 P, EU:C:2023:170, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

180 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας το οποίο διατάχθηκε στις 5 Μαΐου 2023, οι διάδικοι κλήθηκαν συγκεκριμένα από το Γενικό Δικαστήριο να τοποθετηθούν επί του ζητήματος αν είναι «επαρκής η αιτιολογία του κεφαλαίου της προσβαλλομένης αποφάσεως το οποίο αφορά τις επικρίσεις των προσφευγουσών σχετικά με τη μέθοδο PFC».

181 Τονίζεται επιπλέον ότι, κατά πάγια νομολογία, το περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολογήσεως εξαρτάται από τη φύση της επίμαχης πράξεως και από το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε. Από την αιτιολογία πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, κατά τρόπον ώστε, αφενός, οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, ώστε να μπορούν να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και να εξακριβώσουν αν η απόφαση είναι επαρκώς θεμελιωμένη και, αφετέρου, ο δικαστής της Ένωσης να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, δεδομένου ότι το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον τη διατύπωσή της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η πράξη, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (αποφάσεις της 2ας Απριλίου 1998, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, σκέψη 63, και της 30ής Νοεμβρίου 2011, Sniace κατά Επιτροπής, T-238/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:705, σκέψη 37).

182 Ειδικότερα, το όργανο το οποίο εκδίδει την πράξη δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν ενώπιόν του οι ενδιαφερόμενοι. Αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία εντός της όλης οικονομίας της πράξεως αυτής (βλ. απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψη 96 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

183 Ομοίως, η επάρκεια της αιτιολογίας πρέπει να κρίνεται επίσης με γνώμονα το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως προς παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες της πράξεως. Επομένως, μια βλαπτική πράξη είναι επαρκώς αιτιολογημένη εφόσον έχει εκδοθεί εντός πλαισίου το οποίο είναι γνωστό στον ενδιαφερόμενο και του παρέχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί το περιεχόμενο του μέτρου που ελήφθη εις βάρος του (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και CRU, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 104 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

184 Υπενθυμίζεται ακόμη ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί ουσιώδη τύπο, ο οποίος πρέπει να διακρίνεται από το βάσιμο της αιτιολογίας, δεδομένου ότι αυτό αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίμαχης πράξεως. Και τούτο διότι η αιτιολογία αποφάσεως συνίσταται στο τυπικό ζήτημα της παράθεσης των λόγων στους οποίους βασίζεται η απόφαση. Αν η αιτιολογία ενέχει σφάλματα, αυτά πλήττουν την ουσιαστική νομιμότητα της αποφάσεως, αλλά όχι την αιτιολογία της, η οποία μπορεί να είναι επαρκής παρότι περιέχει εσφαλμένους λόγους. Ως εκ τούτου, οι αιτιάσεις και τα επιχειρήματα που βάλλουν κατά του βασίμου της επίμαχης πράξεως είναι άνευ σημασίας στο πλαίσιο λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ελλιπής ή ανεπαρκής αιτιολογία [πρβλ. αποφάσεις της 10ης Μαρτίου 2022, Επιτροπή κατά Freistaat Bayern κ.λπ., C-167/19 P και C-171/19 P, EU:C:2022:176, σκέψη 77, και της 13ης Μαΐου 2020, Koenig & Bauer κατά EUIPO (we're on it), T-156/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:200, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

185 Δεδομένου ότι, εν προκειμένω, το συμβούλιο προσφυγών όφειλε, σύμφωνα με τη μνημονευόμενη στις σκέψεις 176 και 177 ανωτέρω νομολογία, να προβεί σε πλήρη έλεγχο της αποφάσεως 30/2020, συμπεριλαμβανομένων των περιεχόμενων σε αυτήν εκτιμήσεων που αφορούν περίπλοκα πραγματικά στοιχεία τεχνικής και οικονομικής φύσεως στον τομέα της ενέργειας, χωρίς να μπορεί να περιοριστεί σε έλεγχο τυχόν πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως, η αιτιολογία η οποία περιλαμβάνεται στην απόφαση αυτή πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα, αφενός, στον αποδέκτη της προσβαλλομένης αποφάσεως να προασπίσει τα δικαιώματά του και να εξακριβώσει αν η απόφαση είναι επαρκώς θεμελιωμένη και, αφετέρου, στον δικαστή της Ένωσης να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του.

186 Πράγματι, ελλείψει επαρκούς αιτιολογίας, οι προσφεύγουσες καθώς και το Γενικό Δικαστήριο αδυνατούν να εξετάσουν αν το συμβούλιο προσφυγών προέβη πράγματι σε εξέταση των προβληθέντων ενώπιόν του επιχειρημάτων η οποία να πληροί τις απαιτήσεις που εκτίθενται στις σκέψεις 176 και 177 σκέψεις ανωτέρω.

187 Υπό το πρίσμα των σκέψεων αυτών πρέπει να εξεταστεί ο λόγος ακυρώσεως, τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη, σχετικά με την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τη μέθοδο PFC, που χρησιμοποιείται για την ανάλυση των ροών.

188 Με την προσφυγή τους ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών, οι προσφεύγουσες εξέθεσαν, λεπτομερώς, τις αιτιάσεις τους κατά της αποφάσεως 30/2020. Επισήμαναν πλήθος σφαλμάτων στον σχεδιασμό της μεθόδου PFC και ισχυρίστηκαν ότι, εξ αυτού του λόγου, η μέθοδος παράγει εσφαλμένα πορίσματα.

189 Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες επέκριναν τη μέθοδο PFC στον βαθμό που δεν λαμβάνει υπόψη, κατά την άποψή τους, τη φυσική πραγματικότητα. Υπενθυμίζεται επ' αυτού ότι το κανονιστικό πλαίσιο απαιτούσε μια προσέγγιση που να αποτυπώνει πιστά τη φυσική πραγματικότητα. Συγκεκριμένα, μόνον η φυσική ροή ηλεκτρικής ενέργειας μπορεί να προκαλέσει συμφόρηση και η μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους μπορεί, συνακόλουθα, να επιμερίσει το κόστος που προκύπτει από διορθωτικά μέτρα μόνο στις ροές που πράγματι συμβάλλουν σε συμφορήσεις. Ωστόσο, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, λόγω του «νόμου του Kirchhoff περί της ελάχιστης αντίστασης», οι ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας πραγματοποιούνται στη συντομότερη σύνδεση μεταξύ του σημείου παραγωγής και του σημείου κατανάλωσης, τούτο δε ανεξαρτήτως των συνόρων των ζωνών προσφοράς και ανεξαρτήτως των συμβάσεων ανταλλαγής ηλεκτρικής ενέργειας. Εντούτοις, η μέθοδος PFC, δεν λαμβάνει υπόψη το επιστημονικό αυτό δεδομένο και, συνεπώς, μπορεί να γίνει δεκτό ότι υφίσταται ανταλλαγή ηλεκτρικής ενέργειας μεταξύ σημείου παραγωγής και σημείου κατανάλωσης σε διαφορετικές ζώνες μόνον αν, λαμβανομένων υπόψη όλων των ενοποιημένων συμβατικών διασυνοριακών ανταλλαγών, η ζώνη προσφοράς του σημείου παραγωγής έχει θετική καθαρή θέση και αν, λαμβανομένων υπόψη όλων των ενοποιημένων συμβατικών διασυνοριακών ανταλλαγών, η ζώνη προσφοράς του σημείου κατανάλωσης έχει αρνητική καθαρή θέση. Ως εκ τούτου, ανάλογα με την καθαρή θέση των οικείων ζωνών προσφοράς, η μέθοδος PFC, αντί να δέχεται ότι υφίσταται διασυνοριακή ροή, εντοπίζει εσωτερικές ροές και βροχοειδείς ροές. Επομένως, η μέθοδος PFC, παραγνωρίζοντας τους «φυσικούς νόμους», τείνει να εντοπίζει βροχοειδείς ροές οι οποίες δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα. Τέλος, κατά την άποψή τους, ούτε λόγοι που άπτονται της ζωνικής διαμόρφωσης της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας στην Ένωση μπορούν να δικαιολογήσουν τη μέθοδο PFC.

190 Σύμφωνα με τον πίνακα περιεχομένων της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα ζητήματα τα οποία προέβαλαν οι προσφεύγουσες ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών αναφορικά με την ανάλυση των ροών, εξετάζονται στο πλαίσιο του «ενοποιημένου τρίτου λόγου», στα σημεία 407 έως 587 (σ. 61 έως 87) της προσβαλλομένης αποφάσεως. Στο πλαίσιο του «ενοποιημένου τρίτου λόγου», τα σημεία 407 έως 551 (σ. 61 έως 81) της προσβαλλομένης αποφάσεως πραγματεύονται τα σχετικά με τη μεταφορά εναλλασσόμενου ρεύματος στοιχεία δικτύου, τα οποία αποτελούν αντικείμενο του πρώτου σκέλους του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως στην υπό κρίση υπόθεση, ενώ τα σημεία 552 έως 587 (σ. 82 έως 87) της προσβαλλομένης αποφάσεως πραγματεύονται τα σχετικά με τη μεταφορά συνεχούς ρεύματος στοιχεία δικτύου, τα οποία αποτελούν αντικείμενο του δεύτερου σκέλους του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως στην υπό κρίση υπόθεση.

191 Αντιθέτως, τα σημεία 588 έως 631 της προσβαλλομένης αποφάσεως αφορούν, όπως προκύπτει από τον πίνακα περιεχομένων της αποφάσεως, τον «ενοποιημένο τέταρτο λόγο», περί υπερεκτίμησης των βροχοειδών ροών και των εσωτερικών ροών που προέρχονται από ζώνες προσφοράς από τις οποίες γίνεται εισαγωγή, λόγο που δεν προβλήθηκε, όπως συνάγεται εκ των κρίσιμων χωρίων της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τις προσφεύγουσες στην υπό κρίση υπόθεση, αλλά από την προσφεύγουσα στην υπόθεση Polskie sieci elektroenergetyczne κατά ACER (T-484/21). Υπό τις συνθήκες αυτές, για την εξέταση της τήρησης της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη τα σημεία 588 έως 631 της προσβαλλομένης αποφάσεως, εκτός αν γίνεται εκεί παραπομπή στα σημεία 407 έως 551 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

192 Διαπιστώνεται όμως ότι η συλλογιστική η οποία αναπτύσσεται στα σημεία 407 έως 551 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν περιέχει, παρά την έκτασή της, αιτιολογία που να πληροί τις απαιτήσεις οι οποίες εκτίθενται στις σκέψεις 181 έως 183 ανωτέρω.

193 Πρώτον, το γεγονός ότι η εξέταση του «ενοποιημένου τρίτου λόγου» καταλαμβάνει περίπου 150 σημεία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν αποδεικνύει, αυτό καθεαυτό, ότι εξετάστηκαν ενδελεχώς και λεπτομερώς τα επιχειρήματα των προσφευγουσών ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών. Συγκεκριμένα, η έκταση του κεφαλαίου αυτού της προσβαλλομένης αποφάσεως οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στον τρόπο με τον οποίο έχει συνταχθεί, δηλαδή στην επιλογή να εξεταστεί το ίδιο θέμα πολλές φορές υπό το πρίσμα των διαφόρων κανόνων δικαίου και πραγματικών στοιχείων των οποίων έγινε επίκληση, με συνέπεια το κεφάλαιο αυτό να βρίθει παραπομπών και επαναλήψεων.

194 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, συνολικά στην προσβαλλόμενη απόφαση, το συμβούλιο προσφυγών διατύπωσε σε πολλές περιπτώσεις απλώς και μόνον γενικόλογες απόψεις, χωρίς να απαντά αποτελεσματικά στα επιχειρήματα των προσφευγουσών, πλην όμως στη συνέχεια της εξέτασης στηρίχθηκε στις ίδιες αυτές απόψεις. Επομένως, το συμβούλιο προσφυγών δημιουργεί μια επίφαση λεπτομερούς συλλογιστικής, χωρίς ωστόσο, στην πραγματικότητα, να απαντά στα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

195 Τρίτον, όσον αφορά, πιο συγκεκριμένα, την αιτίαση ων προσφευγουσών ότι η μέθοδος PFC δεν λαμβάνει υπόψη τους φυσικούς νόμους και καταλήγει συνακόλουθα στον εντοπισμό βροχοειδών ροών που δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα, ο πυρήνας της συλλογιστικής του συμβουλίου προσφυγών εκτίθεται στα σημεία 421 έως 461 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως ανέφερε ο ACER απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου.

196 Διαπιστώνεται, ωστόσο, ότι τα σημεία 421 έως 432 (σ. 65 και 66) της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οποία περιλαμβάνονται στον υπότιτλο 3.2 «Ανάλυση ροών στην [επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους]», περιορίζονται απλώς, εν είδει απάντησης προς τις αιτιάσεις των προσφευγουσών, στη διατύπωση ότι «υπάρχουν πολλές μέθοδοι ανάλυσης των ροών», η οποία διατυπώνεται στο σημείο 424 (σ. 65).

197 Στα δε σημεία 433 έως 451 (σ. 66 έως 69) της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οποία περιλαμβάνονται στον υπότιτλο 3.3 «Η μέθοδος PFC παραβλέπει την ηλεκτρική απόσταση, δημιουργεί πλασματικές ροές και, επομένως, εμποδίζει την εύλογη κατανομή του κόστους», διατυπώνονται απλώς και μόνον, εν είδει απάντησης προς τις αιτιάσεις των προσφευγουσών, ορισμένες γενικές και αφηρημένες απόψεις χωρίς να δίνεται πραγματική απάντηση στα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

198 Στο σημείο 437 (σ. 67) της προσβαλλομένης αποφάσεως, αναφέρεται μόνον ότι «τα σκέλη 3.1 και 3.2 αποδεικνύουν ότι, από τεχνικής απόψεως […] συνυπάρχουν πολλές έγκυρες μέθοδοι ανάλυσης των ροών».

199 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο της εξέτασης των «σκελών 3.1 και 3.2» της προσβαλλομένης αποφάσεως, το μόνο συμπέρασμα το οποίο συνήχθη ήταν ότι υπάρχουν πολλές μέθοδοι ανάλυσης των ροών. Αντιθέτως, το συμβούλιο προσφυγών δεν κατέληξε σε κανένα συμπέρασμα όσον αφορά την «εγκυρότητα» των διαφόρων αυτών μεθόδων.

200 Από το σημείο 439 (σ. 67) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι η χρήση κλείδας μετατόπισης παραγωγής δεν καθιστούσε τη μέθοδο PFC, συνολικά ή εν μέρει, πλασματική. Προστίθεται δε ότι η χρήση κλείδας μετατόπισης παραγωγής αποτελεί χαρακτηριστικό των μεθόδων υπολογισμού της δυναμικότητας.

201 Εντούτοις, αφενός, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες, στο πλαίσιο άλλης αιτιάσεως προβληθείσας ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών, υποστήριζαν ότι οι κλείδες μετατόπισης παραγωγής, ακριβώς λόγω του ότι είχαν σχεδιαστεί για τον υπολογισμό της δυναμικότητας, δεν ήταν κατάλληλες για χρήση στο πλαίσιο της ανάλυσης των ροών. Αφετέρου, η αναφορά στη χρήση κλειδών μετατόπισης παραγωγής δεν απαντά στα επιχειρήματα των προσφευγουσών ότι η μέθοδος PFC ενέχει σφάλμα σχεδιασμού, διότι δεν λαμβάνει υπόψη, εξαρχής, την ηλεκτρική απόσταση.

202 Στο σημείο 447 (σ. 68) της προσβαλλομένης αποφάσεως, το συμβούλιο προσφυγών καταλήγει ότι «δεν θεωρεί ότι η μέθοδος PFC βασίζεται σε πλασματικές ροές».

203 Εντούτοις, από τα προηγούμενα σημεία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν προκύπτουν οι λόγοι για τους οποίους το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε την αιτίαση των προσφευγουσών ότι η μέθοδος PFC έχει ως αποτέλεσμα να εντοπίζονται βροχοειδείς ροές οι οποίες δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα.

204 Στο σημείο 451 (σ. 69) της προσβαλλομένης αποφάσεως, το συμβούλιο προσφυγών συνάγει το συμπέρασμα ότι «η μέθοδος [Full Line Decomposition (FLD)] δεν αποτελεί κατάλληλη μέθοδο ανάλυσης των ροών».

205 Ωστόσο, εφόσον η μέθοδος PFC είναι εκείνη που αμφισβητείται, η συλλογιστική του συμβουλίου προσφυγών, περί ασυμβίβαστου της μεθόδου FLD με την κατανομή της αγοράς σε ζώνες προσφοράς, δεν απαντά στο επιχείρημα των προσφευγουσών, οι οποίες επικρίνουν τη μέθοδο PFC.

206 Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η συλλογιστική που αφορά τη μέθοδο FLD πρέπει να νοηθεί ως έμμεση απάντηση στις αιτιάσεις των προσφευγουσών κατά της μεθόδου PFC, από τη συλλογιστική αυτή δεν προκύπτουν οι λόγοι για τους οποίους το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε τις αιτιάσεις που προέβαλαν ενώπιόν του οι προσφεύγουσες.

207 Συγκεκριμένα, στο σημείο 449 (σ. 68) της προσβαλλομένης αποφάσεως, αναφέρεται ότι «η ηλεκτρική απόσταση […] μπορεί να εφαρμοστεί πλήρως μόνο σε μοντέλο κομβικής αγοράς» και ότι, «[ω]στόσο, αν εφαρμοστέο μοντέλο ήταν το μοντέλο κομβικής αγοράς, δεν θα υπήρχε ούτε […] [βροχοειδής ροή] ούτε […] ανάγκη ανάλυσης των ροών».

208 Αφενός όμως, η φερόμενη αδυναμία να συνεκτιμηθεί «πλήρως» η ηλεκτρική απόσταση δεν σημαίνει ότι δεν είναι απαραίτητο να ληφθεί υπόψη η ηλεκτρική απόσταση για να επιτευχθεί ορθή ανάλυση των ροών ή ότι η μέθοδος PFC λαμβάνει δεόντως την ηλεκτρική απόσταση.

209 Αφετέρου, από τη διαπίστωση που παρατίθεται στη σκέψη 207 ανωτέρω δεν προκύπτει ούτε ότι η επικρινόμενη από τις προσφεύγουσες παράλειψη συνεκτίμησης της ηλεκτρικής απόστασης στο πλαίσιο της μεθόδου PFC, είναι εγγενές χαρακτηριστικό του ζωνικού μοντέλου στο οποίο στηρίζεται η αγορά ηλεκτρικής ενέργειας στην Ένωση και ότι το ζωνικό μοντέλο αυτό δεν καθιστά δυνατή τη συνεκτίμηση της ηλεκτρικής απόστασης.

210 Ούτε τα σημεία 452 έως 462 (σ. 69 και 70) της προσβαλλομένης αποφάσεως, υπό τον υπότιτλο 3.4 «Η μέθοδος PFC αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφος 13, [του κανονισμού 2019/943 και παραβιάζει την αρχή ο ρυπαίνων πληρώνει]» περιέχουν στοιχεία βάσει των οποίων να μπορεί να γίνει κατανοητό για ποιους λόγους απορρίφθηκαν οι αιτιάσεις των προσφευγουσών.

211 Στο σημείο 460 (σ. 70) της προσβαλλομένης αποφάσεως, το συμβούλιο προσφυγών καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «η μέθοδος PFC […] δεν είναι αυθαίρετη ούτε στηρίζεται σε εσφαλμένα τεκμήρια. Αναλύει ορθά τις φυσικές ροές […]».

212 Εντούτοις, από τα προηγούμενα σημεία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν προκύπτουν οι λόγοι για τους οποίους το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε την αιτίαση των προσφευγουσών ότι η μέθοδος PFC έχει ως αποτέλεσμα να εντοπίζονται βροχοειδείς ροές οι οποίες δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα.

213 Πράγματι, στα προηγούμενα σημεία διατυπώνονται απλώς ατεκμηρίωτες απόψεις και γίνονται παραπομπές σε συμπεράσματα που είχαν συναχθεί ήδη, χωρίς όμως και τα ίδια να θεμελιώνονται σε πραγματική συλλογιστική.

214 Επομένως, εν είδει απάντησης στα επιχειρήματα των προσφευγουσών, το σημείο 456 (σ. 69) της προσβαλλομένης αποφάσεως περιορίζεται απλώς στη διαπίστωση ότι «από τις εξηγήσεις που δόθηκαν στο πλαίσιο του σκέλους 3.3 προκύπτει ότι η μέθοδος PFC εντοπίζει ορθώς τα στρώματα φυσικών ροών [και ότι] δεν στηρίζεται σε πλασματικές ροές». Αντιθέτως, τα υπόλοιπα σημεία της προσβαλλομένης αποφάσεως τα οποία προηγούνται του συμπεράσματος που διατυπώνεται στη σκέψη 460 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν περιέχουν κανένα στοιχείο το οποίο να απαντάει ειδικά στις αιτιάσεις των προσφευγουσών.

215 Τέταρτον, σημειώνεται επίσης ότι τα άλλα σημεία της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν καλύπτουν τα κενά της συλλογιστικής που αναπτύσσεται στα σημεία 421 έως 461 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Το ίδιο ισχύει, ιδιαιτέρως, για τα σημεία 513 έως 551 (σ. 76 έως 81) της προσβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με τη χρήση κλειδών μετατόπισης παραγωγής, τα οποία δεν απαντούν ευθέως στις αιτιάσεις των προσφευγουσών ότι η μέθοδος PFC, κατά παράβαση των «φυσικών νόμων», καταλήγει στον εντοπισμό βροχοειδών ροών που δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα. Επιπροσθέτως, ο ACER, κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας και, πιο συγκεκριμένα, απαντώντας σε σχετική ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, δεν ήταν και πάλι σε θέση να διευκρινίσει χάρη σε ποια στοιχεία της προσβαλλομένης αποφάσεως καλύπτονται τα κενά της αιτιολογίας της αποφάσεως αυτής.

216 Πέμπτον, κατά τη μνημονευόμενη στις σκέψεις 181 έως 183 ανωτέρω νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως μιας πράξης διαμορφώνεται ανάλογα με το πλαίσιο και τον αποδέκτη.

217 Βεβαίως, το αντικείμενο των αιτιάσεων των προσφευγουσών είναι εξαιρετικά περίπλοκο και τεχνικό. Άλλωστε, οι προσφεύγουσες διαθέτουν, όπως δηλώνουν οι ίδιες, υψηλού επιπέδου τεχνογνωσία στον τομέα αυτό.

218 Ωστόσο, εν προκειμένω, προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες προέβαλλαν, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας κατά το πέρας της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, τα ίδια επιχειρήματα με εκείνα που είχαν απορριφθεί, κατ' αρχάς, με την απόφαση 30/2020, και στη συνέχεια με την προσβαλλόμενη απόφαση. Κατά συνέπεια, ακριβώς λόγω της έλλειψης αιτιολογίας που να τους παρέχει τη δυνατότητα να κατανοήσουν τους λόγους για τους οποίους είχαν απορριφθεί τα επιχειρήματά τους από το συμβούλιο προσφυγών, οι προσφεύγουσες επανέλαβαν, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, τις ίδιες επικρίσεις με εκείνες που είχαν προβάλει ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών.

219 Καθίσταται συνεπώς σαφές ότι, ακόμη και λαμβανομένων υπόψη, αφενός, της φύσεως του θέματος που εξετάστηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση και, αφετέρου, της τεχνογνωσίας των προσφευγουσών, η αιτιολογία η οποία παρατέθηκε δεν πληροί τις απαιτήσεις που εκτίθενται στις σκέψεις 181 έως 183 ανωτέρω.

220 Έκτον, κατά τη μνημονευόμενη στη σκέψη 182 ανωτέρω νομολογία, το όργανο το οποίο εκδίδει την πράξη δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν ενώπιόν του οι ενδιαφερόμενοι, καθώς αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία εντός της όλης οικονομίας της πράξεως αυτής.

221 Σημειωτέον δε ότι, όπως διαπιστώνεται στις σκέψεις 166 και 167 ανωτέρω, η ανάλυση των ροών αποτελεί αναγκαίο και σημαντικό στάδιο στο πλαίσιο του επιμερισμού του κόστους των διορθωτικών μέτρων, διότι παρέχει αρχικά δεδομένα για τον μεταγενέστερο επιμερισμό του κόστους. Εξάλλου, η κριτική των προσφευγουσών αφορά τον ίδιο τον σχεδιασμό της μεθόδου PFC. Η κριτική αυτή αποτελεί το επίκεντρο της επιχειρηματολογίας των προσφευγουσών κατά της μεθόδου ανάλυσης των ροών η οποία καθορίστηκε με την απόφαση 30/2020, και θα συνεπαγόταν, αν ήταν βάσιμη, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, κατά το μέρος που επιβεβαίωσε την απόφαση 30/2020 επί του εν λόγω ζητήματος.

222 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών αφορούσαν ουσιώδη στοιχεία της προσβαλλομένης αποφάσεως και, ως εκ τούτου, το συμβούλιο προσφυγών όφειλε να απαντήσει σε αυτά προκειμένου να εκπληρώσει το καθήκον αιτιολογήσεως, όπως επιβάλλεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις που εκτίθενται στις σκέψεις 181 έως 183 ανωτέρω.

223 Κατά συνέπεια, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τη μέθοδο PFC που χρησιμοποιείται για την ανάλυση των ροών είναι ελλιπής και ανεπαρκής και δεν παρέχει επομένως τη δυνατότητα ούτε στις προσφεύγουσες να κατανοήσουν τη δικαιολογητική βάση της ως άνω αποφάσεως ούτε στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο επί της ίδιας αποφάσεως.

224 Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου, υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οπότε πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέρος που με αυτήν το συμβούλιο προσφυγών επιβεβαίωσε, χωρίς επαρκή αιτιολογία, τη μέθοδο ανάλυσης των ροών η οποία επιλέχθηκε από τον ACER με την απόφαση 30/2020.

Επί του δεύτερου σκέλους, περί της μεταχείρισης που επιφυλάχθηκε στα στοιχεία δικτύου με τα οποία μεταφέρεται συνεχές ρεύμα

225 Εφόσον πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που με αυτήν το συμβούλιο προσφυγών επιβεβαίωσε, χωρίς επαρκή αιτιολογία, τη μέθοδο ανάλυσης των ροών η οποία επιλέχθηκε από τον ACER με την απόφαση 30/2020 (βλ. σκέψη 224 ανωτέρω), και εφόσον η μεταχείριση των στοιχείων δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας που μεταφέρουν συνεχές ρεύμα συνδέεται με την ίδια αυτή μέθοδο ανάλυσης των ροών, παρέλκει, για λόγους ορθής απονομής της δικαιοσύνης, η εξέταση του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τον καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου

226 Με τον τρίτο λόγο οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ισχυρίζονται ότι ο καθορισμός κοινού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου σε 10 % για τις βροχοειδείς ροές, όπως επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, είναι παράνομος.

227 Κατά πρώτον, οι προσφεύγουσες επικαλούνται ότι ο ACER δεν έλαβε υπόψη ότι η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» είχε εφαρμογήν μόνο στις βροχοειδείς ροές άνω του επιτρεπόμενου επιπέδου, οπότε δεν μπορούσε να δικαιολογήσει υψηλό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο.

228 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για τις βροχοειδείς ροές δεν είναι αποτέλεσμα «εμπεριστατωμένης τεχνικής ανάλυσης».

229 Κατά τρίτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι ο ACER δεν ήταν αρμόδιος να καθορίσει «δικό» του προσωρινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για τις βροχοειδείς ροές.

230 Κατά τέταρτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο ACER, καθορίζοντας το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για τις βροχοειδείς ροές σε 10 %, παρέβη το άρθρο 16, παράγραφος 8, του κανονισμού 2019/943.

231 Κατά πέμπτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο ACER εφάρμοσε κατά τρόπο εσφαλμένο την αρχή της αναλογικότητας.

232 Κατά έκτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο δεν καθορίστηκε ανά ξεχωριστή ζώνη προσφοράς, όπως απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

233 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας συντάσσεται με τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

234 Ο ACER αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων των προσφευγουσών, όπως υποστηρίζονται από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

235 Δεν αμφισβητείται ότι, ακόμη και ελλείψει διαρθρωτικής συμφόρησης, οι βροχοειδείς ροές είναι αναπόφευκτες σε δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας διασυνδεδεμένο με υψηλού βαθμού πλεγμάτωση το οποίο λειτουργεί σύμφωνα με ζωνικό μοντέλο.

236 Για τον λόγο αυτόν, σκοπός του καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου για τις βροχοειδείς ροές είναι ακριβώς να εξαιρούνται τέτοιες ροές από τον επιμερισμό του κόστους που προκύπτει από την αναδιανομή και την αντίρροπη συναλλαγή.

237 Όσον αφορά τον καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ορίζει τα εξής:

«Κατά την κατανομή του κόστους των διορθωτικών μέτρων μεταξύ των [ΔΣΜ], οι [ΕΡΑ] επιμερίζουν το κόστος […] εκτός από δαπάνες προκληθείσες από ροές που προκύπτουν από συναλλαγές εσωτερικές στις ζώνες προσφοράς και οι οποίες είναι κάτω από το επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση σε μια ζώνη προσφοράς.

Το επίπεδο αυτό αναλύεται και καθορίζεται από κοινού από όλους τους [ΔΣΜ] μιας περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς και υπόκειται στην έγκριση όλων των [ΕΡΑ] της περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας.»

238 Πρώτον, από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 προκύπτει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο προϋποθέτει προσομοίωση του επιπέδου βροχοειδών ροών που αναμένεται ελλείψει διαρθρωτικής συμφόρησης.

239 Η «διαρθρωτική συμφόρηση» ορίζεται, στο άρθρο 2, σημείο 6, του κανονισμού 2019/943, ως «συμφόρηση στο σύστημα μεταφοράς που μπορεί να οριστεί αναμφισβήτητα, είναι προβλέψιμη, γεωγραφικά αμετάβλητη για μακρύ χρονικό διάστημα και συχνά επαναλαμβανόμενη υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας».

240 Δεύτερον, από το άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943 προκύπτει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει καθορίζεται κατόπιν ανάλυσης και ότι η ανάλυση αυτή πρέπει να γίνεται από τους ΔΣΜ.

241 Τρίτον, από την ίδια αυτή διάταξη προκύπτει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αναλύεται και να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

242 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι ΔΣΜ δεν προέβησαν στην απαιτούμενη ανάλυση.

243 Δεν αμφισβητείται επίσης ότι ούτε ο ACER προέβη στην ανάλυση αυτή.

244 Ειδικότερα, από το σημείο 112 της αποφάσεως 30/2020 προκύπτει ότι, επειδή δεν υπήρχε ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο το οποίο να έχει, αφενός, αναλυθεί και καθοριστεί τους ΔΣΜ και, αφετέρου, εγκριθεί από τις ΕΡΑ σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, ο ACER εξέτασε αν ήταν σε θέση να προβεί ο ίδιος στην ανάλυση αυτή και κατέληξε ότι δεν συνέτρεχε τέτοια περίπτωση, λόγω περιορισμένων πόρων και διαθέσιμου χρόνου αλλά και έλλειψης της αναγκαίας τεχνογνωσίας.

245 Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 8 της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους και των σημείων 110 έως 114 της αποφάσεως 30/2020 προκύπτει ότι ο ACER έκρινε ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, έχει την ευχέρεια να καθορίσει ο ίδιος, προσωρινά, ένα ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο.

246 Επιπλέον, από τα σημεία 115 έως 122 της αποφάσεως 30/2020 προκύπτει ότι ο ACER καθόρισε το προσωρινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για όλη την περιφέρεια CORE κατά τρόπο ομοιόμορφο σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητας κάθε οικείου στοιχείου δικτύου και στη συνέχεια κατένειμε το επιτρεπόμενο αυτό επίπεδο ισομερώς μεταξύ όλων των ζωνών προσφοράς που παράγουν βροχοειδείς ροές στο οικείο στοιχείο δικτύου.

247 Για τους λόγους που εκτίθενται στα σημεία 909 έως 1077 (σ. 137 έως 164), 1210 έως 1221 (σ. 187 έως 189) και 1192 έως 1226 (σ. 212 έως 218) της προσβαλλομένης αποφάσεως, το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε ως αβάσιμες τις αιτιάσεις που προβλήθηκαν όσον αφορά τον καθορισμό, από τον ACER, αυτού του προσωρινού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου.

248 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει ιδίως από τα σημεία 924 έως 946 (σ. 140 έως 144), 1217 έως 1221 (σ. 187 έως 189) και 1199 έως 1226 (σ. 213 έως 218) της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο ACER έκρινε ότι όφειλε να καθορίσει ο ίδιος το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, δεδομένου ότι ο καθορισμός του επιπέδου αυτού αποτελούσε, κατά την άποψή του, αναγκαία προϋπόθεση για την έγκριση της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

249 Εξάλλου, από τα ίδια αυτά σημεία της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου από τον ACER φέρεται να στηρίζεται σε «διεξοδική ανάλυση».

250 Από τα στοιχεία αυτά της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει επίσης ότι το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι ο ACER είχε τη δυνατότητα, και δη την υποχρέωση, να καθορίσει ο ίδιος προσωρινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο χωρίς να έχει στη διάθεσή του την ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, προκειμένου να αποτραπεί το αδιέξοδο.

251 Από την άποψη αυτή, υπογραμμίζεται στην προσβαλλόμενη απόφαση ο προσωρινός χαρακτήρας του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου που καθόρισε ο ACER. Ειδικότερα, από το σημείο 943 (σ. 143) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι οι ΔΣΜ μπορούν ακόμη, ανά πάσα στιγμή, να προβούν στην απαιτούμενη ανάλυση και ότι οι ΕΡΑ μπορούν να αντικαταστήσουν, ανά πάσα στιγμή, το προσωρινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο που καθορίστηκε με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους από οριστικό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο.

252 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να εξεταστεί αν το συμβούλιο προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι ο καθορισμός από τον ACER ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου βάσει της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους ήταν σύμφωνος προς τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 16, παράγραφος 13,

του κανονισμού 2019/943. Σε αντίθετη περίπτωση, θα πρέπει να εξεταστεί αν, όπως έκρινε το συμβούλιο προσφυγών, ο ACER, στη συγκεκριμένη περίπτωση, μπορούσε τουλάχιστον να βασιστεί σε σιωπηρή αρμοδιότητα δυνάμει της οποίας είχε τη δυνατότητα να καθορίσει ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο με τρόπο διαφορετικό από τον προβλεπόμενο στην προαναφερθείσα διάταξη.

Επί της τήρησης των απαιτήσεων που απορρέουν από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943

253 Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο αναλύεται και καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς» και πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση».

254 Κατά πρώτον, πρέπει να εξεταστεί αν η μέθοδος για τον καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου την οποία εφάρμοσε ο ACER με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, που επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, πληροί την απαίτηση ότι το επίπεδο αυτό πρέπει να αναλύεται και να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

255 Συναφώς, από το άρθρο 7, παράγραφοι 3 και 4 της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους προκύπτει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο καθορίζεται σε δύο στάδια.

256 Στο πρώτο στάδιο, εφαρμόζεται σε κάθε στοιχείο δικτύου που έχει διασυνοριακή σημασία ένα κοινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για όλη την περιφέρεια CORE. Το κοινό αυτό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο καθορίζεται σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητας του οικείου στοιχείου δικτύου.

257 Στο δεύτερο στάδιο, το κοινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο διαιρείται ισομερώς, για κάθε οικείο στοιχείο δικτύου, με τον αριθμό ζωνών προσφοράς της περιφέρειας CORE από τις οποίες προέρχονται οι βροχοειδείς ροές που διέρχονται από το εν λόγω στοιχείο δικτύου. Σε περίπτωση που σε μια ζώνη προσφοράς δεν χρησιμοποιείται πλήρως το μερίδιο του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου που της αντιστοιχεί, το μη χρησιμοποιούμενο μερίδιο επιμερίζεται εν συνεχεία ισομερώς μεταξύ των ζωνών προσφοράς που απομένουν.

258 Ως εκ τούτου, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο κάθε στοιχείου δικτύου με διασυνοριακή σημασία αντιστοιχεί σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητάς του, διαιρούμενο ισομερώς διά του αριθμού ζωνών προσφοράς της περιφέρειας CORE από τις οποίες προέρχονται οι βροχοειδείς ροές που διέρχονται από το εν λόγω στοιχείο δικτύου.

259 Είναι αληθές, όπως υποστηρίζει ο ACER, ότι μέσω ενός τέτοιου επιμερισμού ορίζεται εν τέλει ατομικό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για κάθε ζώνη προσφοράς και, συνεπώς, ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου κατ' αυτόν τον τρόπο συνεπάγεται την «εξατομίκευσή» του σε κάποιον βαθμό, υπό την έννοια ότι καθορίζεται ανάλογα με τη μέγιστη ατομική δυναμικότητα κάθε σχετικού στοιχείου δικτύου και ανάλογα με τον αριθμό ζωνών προσφοράς από τις οποίες προέρχονται οι βροχοειδείς ροές που διέρχονται από τα εν λόγω στοιχεία δικτύου.

260 Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι η «εξατομίκευση» για την οποία γίνεται λόγος στη σκέψη 259 ανωτέρω δεν ανταποκρίνεται στην εξατομίκευση που απαιτείται με βάση τη φράση «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς», στο άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943.

261 Πράγματι, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι το επιτρεπόμενο επίπεδο των βροχοειδών ροών μεταβάλλεται ανάλογα με τα χαρακτηριστικά των ζωνών προσφοράς, όπως το μέγεθος, ο βαθμός πλεγμάτωσης, η αναλογία έγχυσης ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και ο αριθμός συνόρων της οικείας ζώνης προσφοράς. Επομένως, το επίπεδο βροχοειδών ροών μπορεί να ποικίλλει από ζώνη σε ζώνη, ήτοι να είναι διαφορετικό σε «κάθε ξεχωριστή ζώνη», υπό την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13 του κανονισμού 2019/943, και δη στα στοιχεία που επηρεάζουν τις συμφορήσεις μεταξύ δύο ζωνών. Για τον λόγο αυτόν, το άρθρο 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943 απαιτεί να καθορίζεται το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο ανάλογα με τα χαρακτηριστικά των επίμαχων ζωνών προσφοράς και των διαφορετικών συνόρων μεταξύ τους.

262 Ωστόσο, ο καθορισμός από τον ACER του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στηρίζεται, κατά το πρώτο στάδιο, σε ένα ενιαίο ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για όλες τις ζώνες προσφοράς στην περιφέρεια CORE, με συνέπεια να μη λαμβάνονται καθόλου υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των ζωνών αυτών και των μεταξύ τους συνόρων.

263 Εξάλλου, ούτε κατά την «εξατομίκευση» που επέρχεται στο δεύτερο στάδιο δεν λαμβάνονται υπόψη τα χαρακτηριστικά των διαφόρων ζωνών προσφοράς, αφού αυτή εξαρτάται αποκλειστικώς από τον αριθμό ζωνών προσφοράς από τις οποίες προέρχονται οι διερχόμενες από τα οικεία στοιχεία δικτύου βροχοειδείς ροές. Η ίδια συλλογιστική εφαρμόζεται και στην περίπτωση μεταγενέστερης κατανομής, στις άλλες ζώνες προσφοράς, του μη χρησιμοποιούμενου μεριδίου του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου από δεδομένη ζώνη προσφοράς.

264 Συνεπώς, το καθοριζόμενο από τον ACER ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο δεν πληροί την απαίτηση του άρθρου 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943, κατά την οποία το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

265 Κατά δεύτερον, όσον αφορά την απαίτηση ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση», δεν αμφισβητείται ότι εν προκειμένω ουδέποτε έγινε η ανάλυση η οποία απαιτείται υπό κανονικές συνθήκες για τον καθορισμό του επιπέδου βροχοειδών ροών που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση, βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 13, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943.

266 Ωστόσο, ελλείψει τέτοιας ανάλυσης, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο που καθορίστηκε από τον ACER δεν θα μπορούσε να είναι σύμφωνο προς την απαίτηση κατά την οποία το επίπεδο αυτό πρέπει να αντιστοιχεί στο επίπεδο βροχοειδών ροών που αναμένεται ελλείψει διαρθρωτικής συμφόρησης.

267 Ειδικότερα, από τα σημεία 958 (σ. 145) και 1221 (σ. 189) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο ACER έκρινε ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, όπως το είχε καθορίσει, αντιστοιχούσε σε κατάσταση χωρίς διαρθρωτική συμφόρηση.

268 Συγκεκριμένα, από το σημείο 115 της αποφάσεως 30/2020 και το σημείο 223 του υπομνήματος αντικρούσεως προκύπτει ότι ο ACER διενήργησε έρευνα μεταξύ των ΔΣΜ ως προς το επίπεδο βροχοειδών ροών που αναμένεται ελλείψει διαρθρωτικής συμφόρησης. Ενώ ορισμένοι ΔΣΜ υπέδειξαν τιμές που κυμαίνονταν μεταξύ 3, 5 και 10 %, άλλοι δεν απάντησαν ή υπέδειξαν όρια άνω του 10 %. Υπό τις συνθήκες αυτές, και υποθέτοντας ότι οι απαντήσεις των ΔΣΜ είχαν

επηρεαστεί από τα συμφέροντά τους, ο ACER καθόρισε το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητας του οικείου στοιχείου δικτύου ως «μέσο όρο» των απόψεων των ΔΣΜ, όπως προκύπτει επίσης από το σημείο 115 της αποφάσεως 30/2020.

269 Κατά συνέπεια, ο καθορισμός σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητας του οικείου στοιχείου δικτύου ως κοινού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου για όλες τις ζώνες προσφοράς της περιφέρειας CORE και ως πρώτου σταδίου στον καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου ανά οικείο στοιχείο δικτύου δεν στηρίζεται σε καμία ανάλυση του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου χωρίς διαρθρωτική συμφόρηση, όπως απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943, αλλά προέκυψε ως το αποτέλεσμα συμβιβασμού υπό το πρίσμα των διιστάμενων απόψεων των οικείων ΔΣΜ.

270 Και τούτο διότι, όπως αναγνωρίζει ο ACER στο σημείο 930 (σ. 141) της προσβαλλομένης αποφάσεως, η ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943 προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, ανάλυση των επενδύσεων στο δίκτυο και των τυχόν αναδιαμορφώσεων των ζωνών προσφοράς προς εξάλειψη των διαρθρωτικών συμφορήσεων. Ωστόσο, ο ACER παραδέχεται ότι δεν προέβη σε τέτοια ανάλυση.

271 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα του ACER ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στον οποίο προέβη στηριζόταν σε «διεξοδική ανάλυση» είναι αλυσιτελές, δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, η ανάλυση αυτή δεν ήταν η απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

272 Ως εκ τούτου, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο που καθορίστηκε από τον ACER δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, ήτοι ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση» και να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

Επί των προϋποθέσεων αναγνώρισης σιωπηρής αρμοδιότητας

273 Από τις ως άνω εκτιμήσεις προκύπτει ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στον οποίο προέβη ο ACER με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους δεν συνάδει με το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

274 Υπό τις συνθήκες αυτές, το ζήτημα αν, κατ' αρχήν, ο ACER ήταν αρμόδιος βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 10, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 2019/942 να καθορίσει ο ίδιος ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, όπως κρίθηκε στο σημείο 924 (σ. 140) της προσβαλλομένης αποφάσεως, είναι άνευ σημασίας. Πράγματι, η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει, εν πάση περιπτώσει, στον ACER να καθορίσει ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο το οποίο δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

275 Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί αν, παρά το γεγονός ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στον οποίο προέβη ο ACER δεν πληρούσε τις απαιτήσεις του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, ο ACER είχε, στην ειδική αυτή κατάσταση στην οποία βρισκόταν, σιωπηρή αρμοδιότητα δυνάμει της οποίας είχε τη δυνατότητα να καθορίσει ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο με τρόπο διαφορετικό από τον απαιτούμενο κατά τη διάταξη αυτή.

276 Συγκεκριμένα, ο ACER δικαιολογεί την αρμοδιότητά του να καθορίσει ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο επικαλούμενος την ύπαρξη αναγκαιότητας. Υποστηρίζει ότι εφόσον δεν είχε προηγηθεί ανάλυση του αναμενόμενου χωρίς διαρθρωτική συμφόρηση ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου,

η οποία έπρεπε να γίνει από τους ΔΣΜ, ο ACER είχε τη δυνατότητα, προκειμένου να αποτραπεί το αδιέξοδο, να καθορίσει ο ίδιος, προσωρινά, ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους.

277 Πρώτον, δεν μπορεί κατ' αρχήν να γίνει δεκτό, υπό το πρίσμα της αρχής της νομιμότητας, ότι οργανισμός της Ένωσης, όπως ο ACER, μπορεί να παρεκκλίνει από το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο. Ως εκ τούτου, ο ACER δεν επιτρεπόταν, κατ' αρχήν, να παρεκκλίνει από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

278 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 12, στοιχείο β', του κανονισμού 2019/942, ο ACER μπορεί «να λάβει ενδιάμεση απόφαση προκειμένου να εξασφαλισθεί […] η ασφάλεια λειτουργίας». Διαπιστώνεται, ωστόσο, ότι, εν προκειμένω, ο ACER δεν στηρίχτηκε στη διάταξη αυτή για να καθορίσει το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο. Εξάλλου, και εν πάση περιπτώσει, η έγκριση της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αναγκαία προκειμένου να «εξασφαλισθεί η ασφάλεια του εφοδιασμού ή η ασφάλεια λειτουργίας», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 12, στοιχείο β', του κανονισμού 2019/942. Και τούτο διότι η μεθοδολογία αυτή αποσκοπεί στον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων και δεν επιδιώκει τον καθορισμό των διορθωτικών μέτρων που πρέπει να εφαρμοστούν προκειμένου διαφυλαχθούν η ασφάλεια εφοδιασμού ή η ασφάλεια λειτουργίας.

279 Επιπλέον, η ύπαρξη της διατάξεως αυτής και, συνακόλουθα, της δυνατότητας έκδοσης, σε σαφώς περιορισμένες περιπτώσεις, προσωρινών αποφάσεων συνηγορεί κατά της αναγνώρισης σιωπηρής αρμοδιότητας, υπέρ του ACER, να καθορίσει, ακόμη και σε προσωρινή βάση, με τη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο με τρόπο διαφορετικό από τον απαιτούμενο κατά το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

280 Τρίτον, σύμφωνα με τη νομολογία, η απλή επίκληση του συμφέροντος που συνδέεται με την αποτελεσματικότητα δεν αρκεί για τη δημιουργία αρμοδιότητας υπέρ οργανισμού της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2019, E-Control κατά ACER, T-332/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:761, σκέψη 69). Η απλή επίκληση τέτοιου συμφέροντος δεν αρκεί, συνεπώς, για να επιτραπεί σε οργανισμό της Ένωσης να παρεκκλίνει από το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο.

281 Εντούτοις, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να μπορεί η ύπαρξη σιωπηρής εξουσίας λήψης αποφάσεων να δικαιολογηθεί κατ' επίκληση του συμφέροντος που συνδέεται με την αποτελεσματικότητα, υπό την προϋπόθεση ότι το συμφέρον αυτό εξυπηρετεί πραγματική ανάγκη να διασφαλιστεί η πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων των συνθηκών ή του οικείου κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2019, E-Control κατά ACER, T-332/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:761, σκέψη 69).

282 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν, εν προκειμένω, συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση σιωπηρής αρμοδιότητας υπέρ του ACER, κατ' εφαρμογήν της ως άνω νομολογίας.

Επί της αναγνώρισης σιωπηρής αρμοδιότητας υπέρ του ACER

283 Σύμφωνα με τη μνημονευόμενη στη σκέψη 281 ανωτέρω νομολογία, για να κριθεί αν ο ACER μπορούσε να ισχυριστεί ότι είχε σιωπηρή αρμοδιότητα, πρέπει να εξεταστεί αν η αναγνώριση τέτοιας αρμοδιότητας υπέρ του εξυπηρετούσε πραγματική ανάγκη για τη διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των επίμαχων διατάξεων.

284 Συναφώς, από τα σημεία 924 έως 946 (σ. 140 έως 144) και 1206 έως 1220 (σ. 214 έως 216) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο ACER υποστήριξε ότι η ανάγκη έγκρισης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας τον υποχρέωσε να καθορίσει ο ίδιος το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, τούτο δε, παρά την έλλειψη της απαιτούμενης υπό κανονικές συνθήκες ανάλυσης.

285 Κατά πρώτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη ανάγκη υπό το πρίσμα του χρονοδιαγράμματος, διαπιστώνεται ότι, βεβαίως, ο ACER ήταν κατ' αρχήν υποχρεωμένος να εγκρίνει μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους εντός της προθεσμίας που προβλέπεται από το άρθρο 6, παράγραφος 12, στοιχείο α', του κανονισμού 2019/942 και το άρθρο 9, παράγραφος 11, του κανονισμού 2015/1222, ήτοι εντός προθεσμίας έξι μηνών από τις 27 Μαρτίου 2020.

286 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι το δίκαιο της Ένωσης δεν προβλέπει καμία κύρωση για υπέρβαση της προθεσμίας έξι μηνών που προβλέπεται από το άρθρο 6, παράγραφος 12, στοιχείο α', του κανονισμού 2019/942 και το άρθρο 9, παράγραφος 11, του κανονισμού 2015/1222. Δεν πρόκειται επομένως για δεσμευτική, αλλά για ενδεικτική προθεσμία.

287 Σύμφωνα με τη νομολογία, σε περίπτωση ενδεικτικής προθεσμίας, μολονότι ο οργανισμός της Ένωσης στον οποίο τάσσεται η προθεσμία αυτή οφείλει να προσπαθήσει να την τηρήσει, εντούτοις ενδέχεται να χρειαστεί, ιδίως λόγω του σύνθετου χαρακτήρα του εγχειρήματος και υπό την επιφύλαξη της βλάβης των συμφερόντων κράτους μέλους, περισσότερο χρόνο (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2013, Ισπανία κατά Επιτροπής T-54/11, EU:T:2013:10, σκέψη 27).

288 Κατά συνέπεια, η αφετηρία της συλλογιστικής του ACER είναι εσφαλμένη, δεδομένου ότι δεν ήταν υποχρεωμένος να εγκρίνει μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους εντός της προβλεπόμενης ημερομηνίας, ήτοι πριν από τις 28 Σεπτεμβρίου 2020.

289 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι η ανάλυση του «επιπέδου που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση» είναι περίπλοκη και χρονοβόρα.

290 Ο ACER θα μπορούσε επομένως, κατ' αρχήν, να επιλέξει να δώσει αρκετό χρόνο στους ΔΣΜ για να προβούν στην απαιτούμενη ανάλυση χωρίς να του προσαφθεί υπέρβαση της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 12, στοιχείο α', του κανονισμού 2019/942 και στο άρθρο 9, παράγραφος 11, του κανονισμού 2015/1222.

291 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον η υποχρέωση καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου κατόπιν της ανάλυσης που προβλέπεται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 τέθηκε σε ισχύ μόλις την 1η Ιανουαρίου 2020.

292 Κατά τον χρόνο, δηλαδή, που οι ΔΣΜ της περιφέρειας CORE υπέβαλαν προς έγκριση στο σύνολο των ΕΡΑ της εν λόγω περιφέρειας την πρότασή τους σχετικά με μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, ήτοι στις 27 Μαρτίου 2019, ο κανονισμός 2019/943 δεν είχε ακόμη εκδοθεί.

293 Διαπιστώνεται δε ότι ούτε η απόφαση 30/2020 ούτε η προσβαλλόμενη απόφαση διερευνούν τις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει για το χρονοδιάγραμμα έγκρισης της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους το γεγονός ότι η υποχρέωση καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου και, συνακόλουθα, διενέργειας της αντίστοιχης ανάλυσης τέθηκε σε ισχύ μόλις την 1η Ιανουαρίου 2020.

294 Ως εκ τούτου, η παραδοχή στην οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση του συμβουλίου προσφυγών, ήτοι ότι ήταν αναγκαίο, για τον ACER, να εγκρίνει την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους χωρίς κανένα περιθώριο να αναμείνει την απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση, λόγω της προθεσμίας εντός της οποίας όφειλε να ενεργήσει, εκκινεί από ερμηνεία του κανονιστικού πλαισίου η οποία δεν λαμβάνει υπόψη ούτε τον ενδεικτικό χαρακτήρα της προθεσμίας που έπρεπε να τηρήσει ο ACER ούτε την τροποποίηση του ισχύοντος νομικού πλαισίου.

295 Κατά συνέπεια, μόνον η επίκληση ενδεικτικής προθεσμίας για την έγκριση από τον ACER της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους δεν αρκεί για την απόδειξη πραγματικής ανάγκης προς διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των επίμαχων διατάξεων.

296 Δεύτερον, ο ACER επικαλέστηκε την αδράνεια των ΔΣΜ για να δικαιολογήσει την ανάγκη της δικής του δράσης. Συγκεκριμένα, από το σημείο 955 (σ. 145) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο ACER επισήμανε ότι οι ΔΣΜ δεν μπόρεσαν, «σε χρονικό διάστημα σχεδόν τριών ετών», να πραγματοποιήσουν την ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

297 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η υποχρέωση καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου βάσει της απαιτούμενης από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυσης τέθηκε σε ισχύ μόλις την 1η Ιανουαρίου 2020.

298 Εξάλλου, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς τα όσα αναφέρει ο ACER στο σημείο 926 (σ. 140) της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι ΔΣΜ δεν θεώρησαν, όπως προκύπτει από το επεξηγηματικό έγγραφο της 22ας Φεβρουαρίου 2019 που συνόδευε την πρόταση μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους της 27ης Μαρτίου 2019, ότι ήταν υποχρεωτικό να καθορίσουν ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, αλλά μάλλον ότι είχαν δυνατότητα επιλογής.

299 Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι οι ΔΣΜ είχαν αναγνωρίσει την ανάγκη καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου πριν από την έκδοση του κανονισμού 2019/943, εντούτοις το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 διευκρινίζει τον τρόπο με τον οποίο έπρεπε να καθοριστεί το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, ήτοι βάσει ανάλυσης του «επιπέδου [βροχοειδών ροών] που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση» και «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

300 Ο ACER όμως δεν υποστηρίζει ότι ήταν δεδομένο, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2019/943, ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο έπρεπε να καθοριστεί κατά τον τρόπο αυτόν.

301 Υπό τις συνθήκες αυτές, κακώς ο ACER επικρίνει τους ΔΣΜ ότι δεν μπόρεσαν «σε χρονικό διάστημα σχεδόν τριών ετών» να πραγματοποιήσουν την ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

302 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται ούτε από τα έγγραφα που προσκόμισε ο ACER κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προκειμένου να αποδείξει ότι οι ΔΣΜ και οι ΕΡΑ της περιφέρειας CORE συζητούσαν ακόμη με ποιον τρόπο έπρεπε να διενεργηθεί η ανάλυση η οποία απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

303 Ανεξαρτήτως του ζητήματος κατά πόσον τα έγγραφα αυτά είναι παραδεκτά, διαπιστώνεται ότι οι τρέχουσες διαπραγματεύσεις, τις οποίες επικαλείται ο ACER, δεν ασκούν επιρροή στην προκειμένη περίπτωση.

304 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τη νομολογία, η νομιμότητα μιας αποφάσεως πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς και μόνο υπό το πρίσμα των πραγματικών και νομικών στοιχείων που υπήρχαν κατά τον χρόνο έκδοσής της (βλ. απόφαση της 27ης Απριλίου 2022, Roos κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, T-710/21, T-722/21 και T-723/21, EU:T:2022:262, σκέψη 211 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, τα στοιχεία που επικαλείται ο ACER, ως μεταγενέστερα της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση της νομιμότητάς της.

305 Τρίτον, ο ACER δικαιολόγησε την αναγκαιότητα της δράσης του επικαλούμενος τη μη τήρηση από τους ΔΣΜ της προθεσμίας που τους είχε ταχθεί. Συναφώς, αναφέρει ότι είχε θέσει στους ΔΣΜ προθεσμία τεσσάρων μηνών, από τις 18 Απριλίου έως τις 20 Αυγούστου 2020, για να πραγματοποιήσουν την ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 και προσθέτει ότι οι ΔΣΜ δεν την τήρησαν.

306 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τα σημεία 930 (σ. 141), 954 (σ. 145) και 1131 (σ. 202) της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο ίδιος ο ACER εκτιμούσε ότι η απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση ήταν περίπλοκη και χρονοβόρα.

307 Επιπλέον, ο ACER δεν αποδεικνύει ότι, εντός της προθεσμίας τεσσάρων μηνών την οποία είχε τάξει στους ΔΣΜ, διευκόλυνε, με οποιονδήποτε τρόπο, το έργο των ΔΣΜ προκειμένου να πραγματοποιήσουν την απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση.

308 Σύμφωνα όμως με το άρθρο 6, παράγραφος 11, του κανονισμού 2019/942, το οποίο απηχεί την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται από το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, ο ACER οφείλει να διαβουλεύεται με τις ΕΡΑ και τους ΔΣΜ όταν προετοιμάζει απόφαση βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 10, του ως άνω κανονισμού.

309 Δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας και λαμβανομένης υπόψη της σαφούς βούλησης του νομοθέτη της Ένωσης να καταστήσει αποτελεσματικότερη και ταχύτερη τη λήψη αποφάσεων για δύσκολα αλλά αναγκαία διασυνοριακά ζητήματα (απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2022, BNetzA κατά ACER, T-631/19, EU:T:2022:509, σκέψη 46), ο ACER έπρεπε να διευκολύνει την εκπόνηση, από τις ΕΡΑ και τους ΔΣΜ, της απαιτούμενης από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυσης.

310 Υπό τις συνθήκες αυτές, κακώς ο ACER επικρίνει τους ΔΣΜ ότι δεν μπόρεσαν να πραγματοποιήσουν την απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ήτοι εντός τεσσάρων μηνών.

311 Τέταρτον, ο ACER επικαλέστηκε δύο ακόμη λόγους για να δικαιολογήσει ότι ήταν αναγκαίο να εγκρίνει την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους χωρίς κανένα περιθώριο να αναμείνει την απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση.

312 Αφενός, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο ACER ισχυρίστηκε ότι έπρεπε να δοθεί επαρκής χρόνος στους ΔΣΜ, μετά από την έγκριση της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, ώστε να μπορέσουν να αναπτύξουν τους αναγκαίους μηχανισμούς για την ορθή εφαρμογή της.

313 Επισημαίνεται όμως ότι, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, σε συνδυασμό με το άρθρο 37, παράγραφος 2, της μεθοδολογίας RDCT, το πρώτο στάδιο εφαρμογής της πρώτης εκ των μεθοδολογιών αυτών είχε προβλεφθεί για τις 4 Ιουνίου 2023, ενώ η πλήρης εφαρμογή της προβλεπόταν για τις 4 Ιουνίου 2025.

314 Επομένως, δεδομένου ότι η πρώτη μερική εφαρμογή της επίδικης μεθοδολογίας του κόστους θα ελάμβανε χώρα δυόμισι έτη μετά την έγκρισή της, ενώ η πλήρης εφαρμογή της τεσσεράμισι έτη μετά την έγκριση αυτή, η επίκληση απλώς της ανάγκης να αναπτύξουν οι ΔΣΜ τους απαραίτητους μηχανισμούς για την ορθή εφαρμογή της μεθοδολογίας αυτής δεν αρκεί, λαμβανομένης υπόψη της ιδιαιτέρως μακράς περιόδου που προβλέπεται για την εν λόγω εφαρμογή, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη πραγματικής ανάγκης έγκρισης της μεθοδολογίας αυτής χωρίς περιθώριο αναμονής της απαιτούμενης από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυσης.

315 Αφετέρου, από το σημείο 946 (σ. 144) της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο ACER εκτιμά ότι η μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους έπρεπε να εφαρμοστεί ταυτοχρόνως με τη μεθοδολογία RDCT και με τη μεθοδολογία ROSC.

316 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, εν προκειμένω, το ζήτημα δεν είναι να εξεταστεί κατά πόσον επιτρεπόταν να προβλέψει ο ACER τις ίδιες ημερομηνίες για την εφαρμογή της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, της μεθοδολογίας RDCT και της μεθοδολογίας ROSC, αλλά μάλλον να διαπιστωθεί αν ο ACER μπορούσε να εγκρίνει την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους χωρίς να αναμείνει την ανάλυση η οποία απαιτείται κατά το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

317 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα περί δήθεν ανάγκης να εφαρμοστούν ταυτοχρόνως η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, η μεθοδολογία RDCT και η μεθοδολογία ROSC είναι αλυσιτελές ως προς το ζήτημα του ακριβούς χρονικού σημείου κατά το οποίο έπρεπε να εγκριθεί η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους.

318 Ως εκ τούτου, ο ACER δεν μπορούσε επίσης να επικαλεστεί, προς δικαιολόγηση της αναγκαιότητας της δράσης του, λόγους σχετικούς με τη μέριμνα να δοθεί επαρκής χρόνος στους ΔΣΜ ώστε να μπορέσουν να αναπτύξουν τους αναγκαίους μηχανισμούς για την ορθή εφαρμογή της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους ταυτοχρόνως με δύο άλλες μεθοδολογίες.

319 Επομένως, ο ACER δεν απέδειξε ότι ήταν αναγκαίο να εγκρίνει την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους χωρίς να αναμείνει την απαιτούμενη από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυση.

320 Κατά συνέπεια, ο ACER δεν απέδειξε ότι υπήρχε πραγματική ανάγκη διασφάλισης της πρακτικής αποτελεσματικότητας των επίμαχων διατάξεων η οποία να δικαιολογεί την αναγνώριση σιωπηρής αρμοδιότητας υπέρ του.

321 Εν πάση περιπτώσει, διαπιστώνεται ότι ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου στον οποίο προέβη ο ACER δεν μπορεί να διασφαλίσει την πρακτική αποτελεσματικότητα των επίμαχων διατάξεων.

322 Είναι αληθές ότι, χάρη στον καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου, ο ACER μπόρεσε να εγκρίνει την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους στις 30 Νοεμβρίου 2020, ήτοι λίγο μετά τη λήξη, στις 27 Σεπτεμβρίου 2020, της προθεσμίας που του είχε ταχθεί προς τούτο. Εντούτοις, τούτο δεν σημαίνει ότι μπόρεσε να διασφαλίσει την αποτελεσματικότητα των επίμαχων ουσιαστικών διατάξεων.

323 Ειδικότερα, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους πρέπει, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 74, παράγραφος 6, στοιχείο α′, του κανονισμού 2015/1222, να παρέχει κίνητρα για αποδοτικές επενδύσεις προς όφελος της διαχείρισης των συμφορήσεων. Εξάλλου, κατά την αιτιολογική σκέψη 34 του κανονισμού 2019/943, η εν λόγω διαχείριση θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι στέλνονται τα κατάλληλα οικονομικά σήματα στους ΔΣΜ και τους συμμετέχοντες στην αγορά.

324 Ωστόσο, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 272 ανωτέρω, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο που καθορίστηκε από τον ACER και επιβεβαιώθηκε από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, σύμφωνα με τις οποίες το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση» και να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

325 Υπό τις συνθήκες αυτές, η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, λόγω του καθορισμού αυτού του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου, δεν μπορεί να εξασφαλίσει, μέσω της κατανομής του κόστους των διορθωτικών μέτρων, ότι θα στέλνονται τα «κατάλληλα οικονομικά σήματα» για τις επενδύσεις στα δίκτυα.

326 Εξάλλου, διαπιστώνεται επίσης ότι η στάθμιση του συμφέροντος τήρησης της προβλεπόμενης προθεσμίας και του συμφέροντος τήρησης του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, στην οποία προέβη προφανώς ο ACER, δεν δικαιολογεί τον καθορισμό ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου ασυμβίβαστου με την οικεία νομοθεσία.

327 Πράγματι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 286 ανωτέρω, η προθεσμία που τάχθηκε στον ACER για να εγκρίνει μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους ήταν απλώς ενδεικτική, οπότε, σε περίπτωση στάθμισης, η πρόθεση τήρησης της προθεσμίας αυτής δεν μπορεί να υπερέχει της τήρησης των απαιτήσεων του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

328 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα του ACER ότι καθόρισε το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο μόνον προσωρινά. Και τούτο διότι ο προσωρινός χαρακτήρας του καθορισμού επ’ ουδενί μετριάζει την παράβαση του οικείου κανονιστικού πλαισίου στην οποία υπέπεσαν ο ACER και το συμβούλιο προσφυγών.

329 Η επίκληση του ότι ο προσωρινός χαρακτήρας του καθορισμού του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου υφίσταται μόνον de jure δεν μπορεί να αμβλύνει την παράλειψη του ACER να συμμορφωθεί με το οικείο κανονιστικό πλαίσιο.

330 Συνεπώς, ο ACER δεν μπορεί να δικαιολογήσει την επιλογή του να δώσει προτεραιότητα, κατά τη στάθμιση, στο συμφέρον τήρησης της προβλεπόμενης προθεσμίας έναντι του συμφέροντος τήρησης των απαιτήσεων του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 επικαλούμενος ότι η επακόλουθη παράβαση του κανονιστικού πλαισίου, λόγω του καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου ασυμβίβαστου με το άρθρο αυτό, θα ήταν απλώς και μόνον προσωρινή. Ως εκ τούτου, ο ACER δεν μπορούσε να στηριχθεί σε σιωπηρή αρμοδιότητα για να καθορίσει, ο ίδιος, το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο.

331 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι ο καθορισμός ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου από τον ACER, με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, όπως επιβεβαιώθηκε από την προσβαλλόμενη απόφαση, αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, εφόσον δεν πληρούται ούτε το κριτήριο ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση», ούτε το κριτήριο ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς». Εξάλλου, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι ο ACER δεν είχε ούτε την εξουσία να καθορίσει με διαφορετικό τρόπο ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο, προκειμένου να τηρήσει την προθεσμία που του είχε ταχθεί για την έγκριση της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους.

332 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτός ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι άλλες αιτιάσεις τις οποίες προβάλλουν οι προσφεύγουσες προς στήριξή του.

333 Εφόσον από την εξέταση του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορά βασικό στοιχείο της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να προβεί σε μερική μόνον ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

334 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή βάσει του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου και βάσει του τρίτου λόγου ακυρώσεως και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον επιβεβαιώνει την απόφαση 30/2020 και απορρίπτει την προσφυγή στην υπόθεση A-001-2021 (ενοποιημένο κείμενο).

Επί της ενδεχόμενης διατήρησης σε ισχύ της προσβαλλομένης αποφάσεως

335 Κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να προσδιορίζει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, ποια αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξης πρέπει να θεωρούνται ως οριστικά.

336 Απαντώντας σε μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας που αποφασίστηκαν από το Γενικό Δικαστήριο, οι διάδικοι έλαβαν θέση επ’ αυτού.

337 Εν προκειμένω, ο ACER ισχυρίζεται ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και ως εκ τούτου της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους θα έχει σοβαρές επιπτώσεις. Οι ΔΣΜ θα πρέπει να καλύπτουν το σύνολο του κόστους όλων των διορθωτικών μέτρων που ενεργοποιούνται στα στοιχεία δικτύου τους, ακόμη και αν τα μέτρα αυτά έχουν καταστεί αναγκαία λόγω βροχοειδών ροών προερχόμενων από άλλες ζώνες προσφοράς. Η κατάσταση αυτή θα έχει πιθανώς ως αποτέλεσμα να περιορίσουν οι ΔΣΜ τη δυναμικότητα διασύνδεσης, όπερ συνεπάγεται υψηλότερο κόστος ηλεκτρικής ενέργειας.

338 Σύμφωνα με τη νομολογία, για λόγους ασφάλειας δικαίου, τα αποτελέσματα μιας τέτοιας πράξης μπορούν να διατηρηθούν σε ισχύ, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση όπου η άμεση ακύρωσή της θα είχε σοβαρές επιπτώσεις για τα πρόσωπα τα οποία αφορά και η νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης δεν αμφισβητείται λόγω του σκοπού της ή του περιεχομένου της, αλλά για λόγους σχετικούς με αναρμοδιότητα του οργάνου που την εξέδωσε ή με παράβαση ουσιώδους τύπου (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και CRU, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 175 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

339 Συναφώς, αφενός, διαπιστώνεται ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στηρίζεται, ιδίως, σε παράβαση διατάξεων του ουσιαστικού δικαίου, ήτοι παράβαση του άρθρου 16, παράγραφος 13, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/943, και όχι αποκλειστικώς σε παράβαση ουσιώδους τύπου.

340 Αφετέρου, η επιχειρηματολογία του ACER στηρίζεται στην παραδοχή ότι η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους εφαρμόζεται ήδη.

341 Ωστόσο, από τις απαντήσεις των διαδίκων στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, την οποία αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν θα εφαρμοστεί, στο σύνολό της, πριν από τις 4 Ιουνίου 2025 και ότι, λόγω καθυστερήσεων, η εφαρμογή αυτή είναι πιθανόν ακόμη και να αναβληθεί εκ νέου.

342 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει ο χρονικός περιορισμός των αποτελεσμάτων της ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

343 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

344 Δεδομένου ότι ο ACER ηττήθηκε και οι προσφεύγουσες υπέβαλαν σχετικό αίτημα, ο ACER πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα.

345 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Επομένως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) της 28ης Μαΐου 2021, εκδοθείσα στο πλαίσιο της υπόθεσης A-001-2021 (ενοποιημένο κείμενο), καθόσον με την απόφαση αυτή του συμβουλίου προσφυγών επιβεβαιώθηκε η απόφαση 30/2020 του ACER, της 30ής Νοεμβρίου 2020, σχετικά με την πρόταση των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας της περιφέρειας που περιλαμβάνει το Βέλγιο, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Κροατία, το Λουξεμβούργο, την Ουγγαρία, τις Κάτω χώρες, την Αυστρία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία για τον υπολογισμό της καλούμενης δυναμικότητας «CORE», σχετικά με τη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους αναδιανομής ή αντίρροπης συναλλαγής, και απορρίπτει την προσφυγή των προσφευγουσών στην εν λόγω υπόθεση.**

2) **Ο ACER φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι TenneT TSO GmbH και TenneT TSO BV.**

3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 2024.

(υπογραφές)